

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 251

37e jaargang

8 september 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
94/C 251/01	E-1896/92 van Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Comité van de Regio's	1
94/C 251/02	E-2156/92 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Maatregelen ten behoeve van de Europese openbare dienst	1
94/C 251/03	E-3266/92 van Ben Visser aan de Commissie Betreft: Toegang tot het spoornet voor derden	2
94/C 251/04	E-98/93 van Hedwig Keppelhoff-Wiechert aan de Commissie Betreft: Concurrentievervalsing door het voorstel voor een zevende wijziging van de verordening inzake de maximale residuen in voedingsmiddelen	2
94/C 251/05	E-477/93 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Phare-programma	3
94/C 251/06	E-587/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bewerkte huid in de Gemeenschap	4
94/C 251/07	E-832/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Seminars voor rechters	5
94/C 251/08	E-1075/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Europees Fonds voor intellectuele scheppingen	5
94/C 251/09	E-1163/93 van Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Milieuvriendelijke vezelstoffen	6
94/C 251/10	E-1516/93 van Henry Chabert aan de Commissie Betreft: Tv-uitzendingen met geweld en pornografie	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 251/11	E-1579/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Wijze van aanleg van de ringweg in het gebied van de Ymittosberg	7
94/C 251/12	E-1602/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Droogte in Portugal	8
94/C 251/13	E-1832/93 van Filippas Pierros aan de Commissie Betreft: Financieringen in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90	8
94/C 251/14	E-1849/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Wapens in de Gemeenschap	9
94/C 251/15	E-1900/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Hoogspanningskabels over bewoonde gebieden in Attika	9
94/C 251/16	E-1909/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Producten vervaardigd in het kader van gedwongen of verplichte arbeid	10
94/C 251/17	E-2099/93 van Michael Elliott aan de Commissie Betreft: Aanwijzing van een lid van de Commissie als specifiek verantwoordelijke commissaris voor rassenbetrekkingen en bestrijding van racisme in de Gemeenschap	10
94/C 251/18	E-2148/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bijscholing van landbouwers over de gevolgen van het ondoordachte gebruik van agrochemische middelen voor het milieu	11
94/C 251/19	E-2171/93 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Veiligheid en opleiding van de zeevarenden	11
94/C 251/20	E-2228/93 van Dimitrios Dessylas en Rogério Brito aan de Commissie Betreft: Opneming van tien deficitaire en milieuvriendelijke landbouwproducten in een gemeen- schappelijke marktordening	12
94/C 251/21	E-2269/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Contract voor de levering van aardgas van Griekenland	13
94/C 251/22	E-2290/93 van Bruno Boissière aan de Commissie Betreft: Vernietiging van een belangrijk natuurgebied	14
94/C 251/23	E-2408/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Sociaal-economische situatie in de regio Mandoudio op Evvia	14
94/C 251/24	E-2498/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de beroepsvissers	15
94/C 251/25	E-2620/93 van Filippas Pierros aan de Commissie Betreft: Studie van de strategieën voor de economische ontwikkeling van de Griekse regio Ilias	16
94/C 251/26	E-2623/93 van Filippas Pierros aan de Commissie Betreft: Speciaal ontwikkelingsprogramma voor het departement Elis	16
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2620/93 en E-2623/93	16
94/C 251/27	E-2648/93 van Otto Habsburg aan de Commissie Betreft: Niet-nakoming van de voorschriften betreffende de handbagage bij vliegreizen	16

Nummer	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 251/28	E-2649/93 van Klaus Wettig aan de Commissie Betreft: Produktie van natriumcarbonaat (soda) in de Europese Gemeenschap	17
94/C 251/29	E-2745/93 van Günter Topmann aan de Commissie Betreft: Transit-overeenkomst tussen de Gemeenschap en Oostenrijk	17
94/C 251/30	E-2778/93 van Brigitte Ernst de la Graete aan de Commissie Betreft: Met het hormoon BST behandeld vlees	18
94/C 251/31	E-2874/93 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Technologische vernieuwing van de auto-onderdelenindustrie	19
94/C 251/32	E-2880/93 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Schending van Richtlijn 90/313/EEG	20
94/C 251/33	E-2954/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Werving voor de Partij van de Nieuwe Democratie met EEG-gelden	20
94/C 251/34	E-2964/93 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Verkoop van bevroren rundvlees aan West-Afrika	20
94/C 251/35	E-2985/93 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Phebus	21
94/C 251/36	E-3028/93 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Winning van graniet, leem en grind in dagbouw in de Harz (Sachsen-Anhalt) en het ertsgebied (Sachsen) zonder de vereiste vergunning	21
94/C 251/37	E-3169/93 van Enrico Falqui, Gérard Onesta, Jean-Pierre Raffin, Virginio Bettini, Gianfranco Amendola, Eva-Maria Quistorp, Eugenio Melandri, Claudia Roth, Hiltrud Breyer, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Wilfried Telkämper, John Iversen, Birgit Cramon Daiber, Paul Staes, Yves Frémion, Paul Lannoye, Maria Aglietta, Bruno Boissière, Marie Isler Béguin, Aline Archimbaud, Rinaldo Bontempi, Alexander Langer, Luciano Vecchi, Antoni Gutiérrez Díaz, Biagio De Giovanni, Maria Santos, Max Simeoni, Vincenzo Mattina, Karl Partsch, Jannis Sakellariou, Heribert Barrera i Costa, Pedro Canavarro, Anna Catasta, Edward Newman, Pasqualina Napoletano, Renzo Trivelli, Birgit Bjørnvig, Diego Santos López, Elda Pucci, Dacia Valent, Pierre Carniti, Ulla Sandbæk, Alexander Falconer, António Coimbra Martins, Luciana Castellina, Mario Melis en Marguerite-Marie Dinguirard aan de Commissie Betreft: Veroordeling van Sergio Andreis, regionaal afgevaardigde van de Groenen, wegens het openbaar maken van gegevens van een onderzoek naar risicobedrijven op het Lombardische grondgebied	22
94/C 251/38	E-3184/93 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Vooruitgang met betrekking tot de invoering van een uniform Europees systeem voor stekkers en stopcontacten	23
94/C 251/39	E-3300/93 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Bezorgdheid in de sector groenten en fruit in Spanje over de onderhandelingen over de overeenkomst EEG-Maghreb	23
94/C 251/40	E-3330/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Hulp aan Zuid-Afrika	24
94/C 251/41	E-3331/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Wijziging van enkele artikelen van de Overeenkomst van Lomé	24

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 251/42	E-3332/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Hulp aan volkeren die getroffen zijn door oorlogen of natuurrampen	24
94/C 251/43	E-3333/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Arbeidskosten in de Gemeenschap	25
94/C 251/44	E-3342/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Milieuramp te Pylos	25
94/C 251/45	E-3354/93 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Situatie in de Panasqueira-mijnen	26
94/C 251/46	E-3361/93 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: EG-normering voor meting SPF (Sun Protection Factor)	26
94/C 251/47	E-3372/93 van Diego Santos López aan de Commissie Betreft: Tunnel onder de Rio Guadalquivir (Andalusie)	27
94/C 251/48	E-3378/93 van Maria Cassanmagnago Cerretti, Giorgio Rossetti, Roberto Speciale, Giulio Fantuzzi, Luigi Vertemati, Franco Iacono, Gabriele Sboarina, Giulio Gallenzi en Vincenzo Mattina aan de Commissie Betreft: De invoer van Grieks cement in Italië	27
94/C 251/49	E-3400/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Actieprogramma's ter bescherming van het water in Griekenland tegen nitraten	28
94/C 251/50	E-3408/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Zetel van Europol	28
94/C 251/51	E-3413/93 van Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Postdiensten op het platteland — Groenboek	28
94/C 251/52	E-3440/93 van José Lafuente López aan de Commissie Betreft: Communautaire gedragsnorm voor vaststelling van de hotelprijzen	29
94/C 251/53	E-3479/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Openbaar vervoer op het platteland	30
94/C 251/54	E-3492/93 van David Bowie aan de Commissie Betreft: Verdrag over chemische wapens	30
94/C 251/55	E-3495/93 van Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Kernbrandstofcyclus en hergebruik van plutonium	30
94/C 251/56	E-3500/93 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Onderwijscomité	31
94/C 251/57	E-3501/93 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Hoger beroepsonderwijs en de richtsnoeren voor onderwijs en opleiding	31
94/C 251/58	E-3511/93 van André Sainjon aan de Commissie Betreft: Vierpartijenoverleg in het kader van de OESO over de ijzer- en staalindustrie	32
94/C 251/59	E-3515/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vaststelling van nieuwe bepalingen ter dekking van produkten uit de EVA- en Visegrad-landen	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 251/60	E-3528/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Giftig en gevaarlijk vast afval in Griekenland	33
94/C 251/61	E-3543/93 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de bieraccijns in de Gemeenschap	33
94/C 251/62	E-3573/93 van Jean-Pierre Raffin aan de Commissie Betreft: Vogelhandel	34
94/C 251/63	E-3578/93 van François Musso aan de Commissie Betreft: Het Euroform-programma en Corsica	34
94/C 251/64	E-3579/93 van François Musso aan de Commissie Betreft: Het Horizon-programma en Corsica	34
94/C 251/65	E-3584/93 van François Musso aan de Commissie Betreft: Kredieten ten behoeve van Corsica	34
94/C 251/66	E-3603/93 van Brigitte Ernst de la Graete aan de Commissie Betreft: Toepassing van het Gemeenschapsrecht	35
94/C 251/67	E-3612/93 van Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Niet-voltooiing van de interne markt op het gebied van pensioenen	35
94/C 251/68	E-3618/93 van Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Hulp van de Gemeenschap aan Georgië	36
94/C 251/69	E-3627/93 van Eolo Parodi aan de Commissie Betreft: Bloed zonder risico's	36
94/C 251/70	E-3630/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Adoptie in Griekenland	37
94/C 251/71	E-3655/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Toetreding van de Europese Unie tot het Internationaal Verdrag inzake de rechten van de mens	37
94/C 251/72	E-3696/93 van Dagmar Roth-Behrendt aan de Commissie Betreft: Verplaatsing van de zetel van het Cedefop van Berlijn naar Thessaloniki	37
94/C 251/73	E-3713/93 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Lijst van gevaarlijke afvalstoffen	38
94/C 251/74	E-3718/93 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Koelkasten voor huishoudelijk gebruik	38
94/C 251/75	E-3753/93 van Vincenzo Mattina aan de Commissie Betreft: GATT-akkoord over arbeidstijd	38
94/C 251/76	E-3792/93 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Europese overeenkomst betreffende bedrijfssamenwerking op het gebied van scholing	39
94/C 251/77	E-3802/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Samenwerking EG-Maghreb	40
94/C 251/78	E-3821/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Richtlijn ontslag werknemers	40

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 251/79	E-3824/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Kosten controle programma's	40
94/C 251/80	E-3850/93 van Filippou Pierros aan de Commissie Betreft: Beter beheer van het Tempus-programma	41
94/C 251/81	E-3875/93 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Recht van werknemers op een adequaat pensioen	42
94/C 251/82	E-3883/93 van François Guillaume aan de Commissie Betreft: Koffieproducenten	42
94/C 251/83	E-3901/93 van Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Vertraagde BTW-restitutie in Italië	43
94/C 251/84	E-4002/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Postorderbedrijven	43
94/C 251/85	E-4016/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De rechten van de consument	44
94/C 251/86	E-3/94 van Carlos Perreau de Pinninck Domenech aan de Commissie Betreft: Communautaire middelen voor het MKB	45
94/C 251/87	E-273/94 van Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Kosmetica-richtlijn	45
94/C 251/88	E-484/94 van Menelaos Hadjigeorgiou aan de Commissie Betreft: Overplaatsing van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding	45

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1896/92

van Henry McCubbin (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1992)

(94/C 251/01)

Betreft: Comité van de Regio's

In de Engelse tekst van het Verdrag van Maastricht komt een ongewone term voor die geen enkele juridische betekenis heeft. Die term is „local bodies”. Ervan uitgaande dat het niet de bedoeling is van de ondertekenaars van het Verdrag, dat de vertegenwoordigers van de regio's van het Verenigd Koninkrijk worden aangeworven uit het lokale mortuarium, lijkt mij een legalistischer definitie meer op zijn plaats. In de Franse tekst wordt gesproken van „collectivités locales” en in de Duitse tekst van „Gebietskörperschaften”, termen die vertaald moeten worden als „local authority”. Denkt de Commissie niet, dat dit de gewenste vertaling is?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(3 september 1993)

Ongeacht de bewoordingen gehanteerd in de diverse taalversies van artikel 198 A van het EG-Verdrag, zoals ingevoegd in het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), is de Commissie van oordeel dat, zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bij diverse gelegenheden heeft beslist, de bepalingen van de Gemeenschapswetgeving slechts op één enkele en uniforme, voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap geldende wijze kunnen worden uitgelegd. Met name dient de uitdrukking „representatives of regional and local bodies” in de Engelse versie van artikel 198 A zodanig te worden uitgelegd, dat aan de Engelse versie van artikel 198 A dezelfde betekenis en reikwijdte wordt toegekend als in de andere taalversies

(„représentants des collectivités régionales et locales”, „Vertretern der regionalen und lokalen Gebietskörperschaften”, „representantes de los entes regionales y locales”, „vertegenwoordigers van de regionale en lokale lichamen”).

Het standpunt van de Commissie over het Comité van de Regio's, nl. dat de leden van het Comité daadwerkelijk een ambt moeten bekleden op regionaal en/of lokaal niveau, werd daarenboven duidelijk uiteengezet in het advies dat zij in juni 1991 aan de Intergouvernementele Conferentie voorlegde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2156/92

van Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie

(1 september 1992)

(94/C 251/02)

Betreft: Maatregelen ten behoeve van de Europese openbare dienst

Het toegenomen belang van de Europese openbare dienst betekent dat in de verschillende sectoren van het communautaire bestuursapparaat gespecialiseerd personeel tewerkgesteld wordt. Hierdoor wordt een beleid noodzakelijk dat erop is gericht het personeel dat bij de verschillende communautaire Instellingen in dienst is passend werk te bieden en de mogelijkheid om zich in het licht van de verworven ervaring in hun beroep te ontwikkelen.

Hierin kan worden voorzien door een intern vergelijkend onderzoek, maar ook door mobiliteit, beroepsopleiding en de ontwikkeling van een Europese openbare dienst.

Kan de Commissie mededelen welk deel van de begrotingsmiddelen wordt gebruikt voor het organiseren van algemene vergelijkende onderzoeken om openstaande personeelsplaatsen op te vullen?

Welke kosten brengt de organisatie van een algemeen vergelijkend onderzoek en van een intern vergelijkend onderzoek met zich mee en in welk deel van de openstaande vacatures wordt voorzien door middel van een algemeen respectievelijk een intern vergelijkend onderzoek?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(12 oktober 1993)**

1. De aan de Commissie toegewezen begrotingsmiddelen voor de aanwerving van ambtenaren belopen, voor 1993, 3 500 000 ecu. Dit bedrag dekt zowel de organisatie van algemene als van interne vergelijkende onderzoeken (overgang naar andere categorieën, vaste aanstelling van tijdelijke functionarissen).
2. De kosten voor het organiseren van vergelijkende onderzoeken lopen sterk uiteen: met de interne vergelijkende onderzoeken, die geen vergoeding meebrengen van de verplaatsingskosten van de kandidaten, zijn relatief weinig kosten gemoeid (gemiddeld 10 000 ecu), terwijl de algemene vergelijkende onderzoeken, die een groot aantal kandidaten aantrekken, veel meer kosten meebrengen (ongeveer 400 000 ecu per algemeen vergelijkend onderzoek).
3. Per 15 september 1993 waren 966 ambten vacant, waarvan 404 van categorie A en LA, 309 van categorie B, 237 van categorie C en 16 van categorie D. Dit ongewoon hoge aantal heeft te maken met de beperkende maatregelen inzake aanwerving die de Commissie heeft genomen ten einde het hoofd te kunnen bieden aan de budgettaire moeilijkheden waarmee ze wordt geconfronteerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3266/92

van Ben Visser (PSE)
aan de Commissie
(6 januari 1993)
(94/C 251/03)

Betreft: Toegang tot het spoornet voor derden

Per 1 januari 1993 worden de spoornetten van Lid-Staten in principe opengesteld voor derden, tegen betaling van een gebruiksvergoeding. Aangezien er geen concrete uitvoeringsmaatregelen zijn voorgeschreven, worden er voor de praktijk grote problemen voorzien.

De nationale beheerders van de railnetten zullen hun nieuwe „klanten” tijden ter beschikking moeten stellen waarop zij het net kunnen gebruiken.

De beheerders zullen deze „slots” zo beschikbaar stellen dat het in hun planning schikt. Bij grensoverschrijdend vervoer zullen „slots” van meerdere Lid-Staten moeten worden gekocht en deze zullen redelijk op elkaar moeten aansluiten.

1. Onderschrijft de Commissie de noodzaak voor concrete uitvoeringsmaatregelen ten einde het gebruik van spoornetten door derden ook praktisch mogelijk te maken?
2. Gaat de Commissie op korte termijn met nadere voorschriften komen?
3. Hoe kan worden bereikt dat bij grensoverschrijdend railvervoer de slots, die de betrokken Lid-Staten toewijzen, ook op elkaar aansluiten?
4. Indien dit niet tot tevredenheid gebeurt, zijn er dan beroepsprocedures voorzien?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(19 juli 1993)**

In het kader van de tenuitvoerlegging van Richtlijn 91/440/EEG ⁽¹⁾ betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap pleegt de Commissie nauw overleg met de deskundigen van de Lid-Staten en de spoorwegondernemingen.

Hiertoe worden regelmatig bijeenkomsten gehouden, waar ook gesproken wordt over suggesties voor EG-wetgeving inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit. Deze suggesties behelzen onder andere procedures voor internationale samenwerking bij de toewijzing van grensoverschrijdende spoorwegtracés, arbitrageprocedures en de mogelijkheid voorrangrechten toe te kennen aan, bij voorbeeld, bepaalde passagiersdiensten. De Commissie bestudeert deze vraagstukken aandachtig en zal hierover binnen relatief korte tijd voorstellen indienen.

⁽¹⁾ PB nr. L 237 van 24. 8. 1991.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-98/93
van Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
aan de Commissie
(10 februari 1993)
(94/C 251/04)**

Betreft: Concurrentieverstoring door het voorstel voor een zevende wijziging van de verordening inzake de maximale residuen in voedingsmiddelen

In het westen van Münsterland wordt circa 70 % van de in de Bondsrepubliek Duitsland geteelde spinazie verbouwd in 125 landbouwbedrijven die werken voor het bedrijf Langnese-Iglo GmbH Reken (Kreis Borken). In deze structureel zwakke regio zijn 1 600 arbeidsplaatsen rechtstreeks afhankelijk van de groenteteelt.

Is de Commissie zich ervan bewust dat invoering van de in het voorstel genoemde grenswaarden zal leiden tot een

overplaatsing van de spinazieteelt naar buurlanden en in het bijzonder naar Nederland?

Weliswaar wordt in de toelichting bij de ontwerp-verordening verwezen naar de aldaar vigerende regeling inzake maximaal toegestane residuen, maar er wordt niet bij vermeld dat de grenswaarden in Nederland afhankelijk van het jaargetijde schommelen tussen 3 500 en 4 000 mg/kg. De reeds nu bestaande concurrentienadelen — o.a. als gevolg van uiteenlopende regelgeving met betrekking tot gewasbescherming — worden door vaststelling van het maximale nitraatgehalte op een waarde die ver onder het in Nederland geldende maximum ligt nog groter voor de Westfaalse telers.

Deze ontwerp-verordening, waarin voor een overgangstijd tot 1995 een maximum nitraatgehalte van 2 500 mg/kg en vanaf 1 mei 1995 van 2 000 mg/kg wordt voorgesteld, zal door het verwerkende bedrijf worden aangegrepen om de spinazieteelt tijdens de overgangsperiode naar Nederland over te plaatsen. De maximaal toegestane residuwaarde zal in de Bondsrepubliek Duitsland eerder van kracht zijn en daardoor zullen de Duitse telers hun marktaandeel verliezen. De bescherming van de gezondheid van de consument wordt zo een farce, aangezien de verwerkte Nederlandse veldgroente onmiddellijk op de interne markt moet worden toegelaten.

Is de Commissie zich ervan bewust dat juist de overgangsperioden in het aangekondigde voorstel voor de harmonisatie van het maximale nitraatgehalte tot een ernstige verstoring van de concurrentieverhoudingen in de interne markt zullen leiden en, zo ja, hoe denkt zij dit te voorkomen?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(22 december 1993)

De Commissie weet dat de Bondsregering destijds heeft gewerkt aan een voorstel voor een zevende wijziging van de verordening inzake de maximumgehalten aan residuen. Inmiddels heeft Duitsland in het kader van de meldingsplicht de definitieve tekst van het voorstel aan de Commissie medegedeeld.

Nitraat is een van de chemische stoffen die, aangezien zij door mensen worden opgenomen, een bedreiging voor de volksgezondheid kunnen vormen. Het nuttigen van bepaalde soorten groente, waaronder spinazie, speelt bij de nitraatopname een belangrijke rol. Het potentiële nitraatgehalte in groente is onderhevig aan klimaatgebonden seizoensmatige schommelingen.

De Commissie is van mening dat het met de invoering van goede landbouwmethoden mogelijk moet zijn om op dit gebied tot een betere bescherming van de volksgezondheid te komen. Vanwege de noodzakelijke overgangsperiodes moeten de maximumgehalten per produkt allengs worden aangescherpt totdat een definitieve grenswaarde is bereikt.

De Commissie is zich in dit verband ten volle bewust van het gevaar voor concurrentievervalsing. Vandaar dat in aansluiting op de goedkeuring van Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van gemeenschappelijke procedures voor de controle op verontreinigingen in levensmiddelen gemeenschappelijke regelingen opgesteld zijn tot verlaging van het nitraatgehalte in groente. Door een dergelijke harmonisatie van de wetgevingen van de Lid-Staten kunnen concurrentiedistorsies worden opgeheven en kan met het aspect van de gezondheids- en consumentenbescherming binnen de interne markt beter rekening worden gehouden.

(¹) PB nr. L 37 van 13. 2. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-477/93

van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(12 maart 1993)
(94/C 251/05)

Betreft: Phare-programma

Kan de Commissie bijzonderheden geven over de projecten op het gebied van het milieu die worden gesubsidieerd door de Gemeenschap uit het Phare-programma alsmede over die projecten die zullen worden gefinancierd gedurende 1993?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(21 juni 1993)

In het kader van het Phare-programma is in 1990, 1991 en 1992 voor steun bij de verbetering van het milieu door middel van projecten in de Baltische Staten, Bulgarije, Hongarije, Polen, Roemenië, Slowakije en Tsjechië 254 miljoen ecu beschikbaar gesteld. Dit is ca. 11 % van het totale Phare-budget voor 1990—1992. Een gedetailleerde specificatie is bijgevoegd.

Deze steun wordt verleend in het kader van jaarlijkse nationale of regionale programma's voor de milieusector, of van de onderdelen milieu van de algemene voorzieningen voor technische bijstand. Thans zijn meer dan 300 afzonderlijke projecten in uitvoering. De projecten in Bulgarije, Hongarije, Polen, Slowakije en Tsjechië worden beheerd door Phare-projectuitvoeringseenheden die bij de Ministeries van Milieuzaken zijn ondergebracht. Het beheer van de overige projecten berust rechtstreeks bij de Operationele Dienst Phare.

De omvang, inhoud en benadering van de milieuprogramma's, evenals de aard van de projecten zijn in de afgelopen jaren als hieronder beschreven geëvolueerd.

Nationale programma's

In 1990 waren het economische overgangsproces en de daarmee gepaard gaande ontwikkeling van nationale milieubeleidslijnen en -strategieën nog niet begonnen. Het Phare-milieuprogramma omvatte derhalve een groot aantal hoogwaardige afzonderlijke projecten, die door internationale deskundigen (G-24-verkenningmissies) in samenwerking met de begunstigde landen waren vastgesteld. Bij veel van deze projecten was echter geen sprake van een duidelijk verband met het overgangsproces en de modernisering van het milieubeheer.

In 1991 werd deze voor-elk-wat-wils-benadering vervangen door een benadering in de vorm van een samenhangend geïntegreerd programma. Hierbij is er een rechtstreeks verband tussen de met Phare-steun georganiseerde activiteiten en het milieubeleid van de desbetreffende overheid, met duidelijke nadruk op ondersteuning van milieubeheerscapaciteiten, zoals institutionele versterking, opleiding en beleidsformulering. Deze aanpak wordt in 1992 en 1993 gecontinueerd in de Baltische landen, Bulgarije en Roemenië.

In 1992 waren de programma's voor Polen en Hongarije geëvalueerd tot fondsenprogramma's: de ondersteuning in het kader van Phare wordt nu verleend via bestaande nationale milieu-investeringsregelingen ten einde milieu-investeringen uit binnenlandse bronnen te stimuleren. Deze programma's, in zekere zin de voorlopers van het Phare-beleid voor 1993—1997, gaan uit van een duidelijk gedecentraliseerde aanpak en worden thans in detail uitgewerkt.

Regionale programma's

Omdat men de politieke dimensie en de grensoverschrijdende aard van de aantasting van het milieu onderkende, werd in 1991 een regionaal milieuprogramma opgestart om enkele van de grootste paneuropese milieuproblemen (o.a. in verband met het Donauebekken, de „Zwarte Driehoek”, de Oostzee en de Zwarte Zee) aan te pakken, in 1992 gevolgd door een nieuw programma. Een sterk politiek streven naar meer integratie van het milieubeleid op Europees niveau leidde tot de Conferentie van ministers van Milieuzaken te Dobriš (bij Praag) in juni 1991, waar het startsein werd gegeven voor een milieu-actieprogramma voor Europa. Eind 1992 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een programma van 10 miljoen ecu ter ondersteuning van de ontwikkeling van projecten in het kader van dit programma.

In 1993 gefinancierde programma's

De nationale en regionale milieuprogramma's voor 1991 en 1992 hebben alle een looptijd van drie jaar; de financiering wordt in 1993 derhalve voortgezet. De voorbereiding van de nationale en regionale milieuprogramma's voor 1993 verkeert nog in de allereerste beginfase; het is derhalve nog niet mogelijk een duidelijke indicatie te geven van de beschikbare gelden of van het type te financieren projecten.

Phare milieuprogramma's 1990—1992*(in miljoen ecu)*

Land	1990	1991	1992	1990—1992
Bulgarije	3,5	7,5	7,5	18,5
Voorm. DDR	20,0	—	—	20,0
Estland	—	—	0,3	0,3
Hongarije	25,0	10,0	10,0	45,0
Letland	—	—	0,2	0,2
Litouwen	—	—	0,2	0,2
Polen	22,0	35,0 + 5,0	18,0	80,0
Roemenië	—	2,0	5,0	7,0
Tsjechoslowakije	30,0	5,0	—	35,0
Regio ⁽¹⁾	2,0 ⁽²⁾	20,0	16 + 10 ⁽³⁾	48,0
Totaal	102,5	84,5	67,2	254,2
Percentage totaal Phare-budget	20,5	10,7	6,3	11

⁽¹⁾ De regionale milieuprogramma's 1991—1992 omvatten:

- geïntegreerd milieuprogramma voor de Donau
- geïntegreerde milieuprogramma's voor de Zwarte Zee en de Oostzee
- programma voor het herstel van de Zwarte Driehoek
- uitbreiding van de methodologie van Corine
- teledetectie (in feite uitbreiding van het MARS-programma)
- onderzoekprogramma lucht en gezondheid (ten dele beheerd door DG XII)
- steun bij het uitwerken van het verslag over de toestand van het milieu in Europa
- steun voor het regionaal milieucentrum in Boedapest.

⁽²⁾ Steun voor het regionaal milieucentrum voor Midden- en Oost-Europa in 1990 en 1991.

⁽³⁾ Steun bij de uitvoering van het milieu-actieprogramma voor Europa (resultaat van Dobriš).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-587/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(31 maart 1993)**(94/C 251/06)***Betreft:** Bewerkte huiden in de Gemeenschap

Acht de Commissie het wenselijk om in het licht van de algemene situatie in de Gemeenschap wat de produktie van en de handel in bewerkte huiden betreft iets te ondernemen om de invoer uit derde landen te regelen en de kwaliteit van de in de Lid-Staten geproduceerde huiden te verbeteren en daar munt uit te slaan?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie***(3 september 1993)*

Voor zover de invoer van leder in de Gemeenschap gebeurt op loyale basis, zijn er geen dringende redenen om de invoer,

die immers gedeeltelijk noodzakelijk is voor de werkzaamheden van de ondernemingen in de Gemeenschap, te reglementeren. Voor zover de voorwaarden en procedures, voorzien in de communautaire bepalingen, op het vlak van bescherming en anti-dumpingacties zijn vervuld, zal de Commissie ieder geval dat haar wordt voorgelegd met de gebruikelijke aandacht onderzoeken.

De Commissie is er zich terdege van bewust dat de kwaliteit van de onbewerkte huiden die in de Gemeenschap geproduceerd worden nog kan worden verbeterd. Indien er projecten van algemeen nut voor de sector worden voorgesteld, zal de Commissie in het kader van de beschikbare instrumenten de mogelijkheid tot begeleidende maatregelen onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-832/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(21 april 1993)

(94/C 251/07)

Betreft: Seminars voor rechters

Op het belangrijke gebied van de rechtspraak zijn veel Lid-Staten slecht voorbereid op de Europese eenwording. Zo zijn er in Griekenland maar heel weinig rechters met een zelfs maar gebrekkige kennis van het Gemeenschapsrecht, dat ver ontwikkeld en dynamisch is en zich richt tot autoriteiten en burgers. De communautaire wetgeving moet in de gehele Gemeenschap rechtstreeks toepasselijk zijn, zoals blijkt uit het desbetreffende arrest in de zaak-Factortame van 19 juni 1990. Welke onmiddellijke maatregelen wil de Commissie ten aanzien van de nationale instanties nemen met het oog op de organisatie van seminars voor rechters, zodat zij zo snel mogelijk vertrouwd worden gemaakt met het Gemeenschapsrecht en naast hun nationale ook hun communautaire taakstelling gaan begrijpen?

Antwoord door de heer Flynn

namens de Commissie

(17 januari 1994)

De Commissie is met het geachte Parlementslid van mening dat het voor de Gemeenschap zeer belangrijk is dat rechters en magistraten in de Lid-Staten de vereiste kennis en ervaring op het gebied van het Gemeenschapsrecht bezitten. Dit onderwerp werd niet alleen onlangs, maar ook in het verleden herhaaldelijk besproken op vergaderingen van de ministers van Justitie. Deze kwestie is niet alleen van algemeen belang, maar is vooral van betekenis voor de follow-up van het Sutherland-verslag betreffende het beheer van de interne markt. In deze context zijn de ministers ingegaan op de suggestie van de Commissie dat zij een seminar zou organiseren ten behoeve van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten die verantwoordelijk zijn voor de opleiding van rechters en van de vertegenwoordigers van instellingen die actief zijn op het gebied van het onderwijs in

Europees recht. Van deze onderwijsinstellingen zijn het Europees Instituut voor bestuurskunde te Maastricht en de Europese Academie voor rechtswetenschappen te Trier gespecialiseerd op het gebied van de organisatie van cursussen inzake Gemeenschapsrecht voor beoefenaars van juridische beroepen.

Het seminar vond op 15—16 maart 1993 te Luxemburg plaats onder auspiciën van het Europees Instituut voor bestuurskunde met deelnemers van het Hof van Justitie en van de Commissie. Tijdens het seminar was men het er over eens dat de basisopleiding en documentatie onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staat blijft vallen, maar op nationaal niveau moet worden bevorderd. Er werd echter overeengekomen dat de verschillende onderwijsinstellingen, in overleg met de Instellingen van de Gemeenschap, moeten zorgen voor voortdurende vorming en specialisatie alsmede voor uitwisseling van ervaring op Gemeenschapsniveau. Momenteel wordt nagegaan hoe de bevindingen van dit seminar het beste kunnen worden toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1075/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(6 mei 1993)

(94/C 251/08)

Betreft: Oprichting van een Europees Fonds voor intellectuele scheppingen

De meeste schrijvers in Europa hebben het vandaag de dag financieel moeilijk. Is de Commissie voornemens een richtlijn op te stellen die voorziet in de oprichting van een Europees Fonds voor intellectuele scheppingen om schrijvers financieel te steunen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi

namens de Commissie

(5 oktober 1993)

De mogelijkheid om op Gemeenschapsniveau een openbaar domein in commercio in te stellen, waarnaar de vraag van het geachte Parlementslid indirect verwijst, is reeds eerder onderwerp van bespreking geweest. De bedoeling is dat de Staat of bevoegde auteursverenigingen bedragen innen voor het gebruik van literaire en andere kunstwerken die tot het openbaar domein zijn gaan behoren om schrijvers via een algemeen fonds financieel te steunen.

Dit concept ondervindt om juridische en economische redenen krachtige weerstand van sommige Lid-Staten. Het zou met name leiden tot een prijsverhoging van de werken en zou de concurrentiepositie ervan op de buitenlandse markten sterk verslechteren.

Er zij echter op gewezen dat andere, belangrijkere oplossingen op Gemeenschapsniveau zijn gevonden om auteurs te steunen.

Zo heeft de Raad op 19 november 1992 Richtlijn 92/100/EEG ⁽¹⁾ betreffende het verhuur- en uitleenrecht vastgesteld. Deze richtlijn voorziet in een uitsluitend recht om de verhuur en uitlening van auteursrechtelijk beschermde werken toe te staan of te verbieden. Wat het openbaar uitleenrecht betreft, kunnen de Lid-Staten afwijken van het uitsluitend recht, mits de auteurs ten minste een vergoeding krijgen. De algemene toepasselijkheid van het openbaar uitleenrecht op Gemeenschapsniveau verzekert de auteurs van een vergoeding voor het gebruik van hun werken.

Overigens hebben de Raad en de ministers van Cultuur, in het kader van de Raad bijeen, in de resolutie van 18 mei 1989 inzake het stimuleren van de belangstelling voor boeken en lezen ⁽²⁾, acht prioritaire acties op het gebied van boeken en lezen vastgesteld. Een aantal van deze acties, zoals de samenstelling van een schrijvers- en vertalersgids die naar verwachting in 1993 uitkomt en de Europese Literaire Prijs, komt rechtstreeks ten goede aan auteurs van literaire werken.

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 27. 11. 1992.

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 20. 7. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1163/93

van Dieter Rogalla (PSE)

aan de Commissie

(12 mei 1993)

(94/C 251/09)

Betreft: Milieuvriendelijke vezelstoffen

1. Is het juist dat de productie- en verwerkingsmethoden van natuurvezels tijdens discussies over milieuvriendelijke vezelstoffen als zeer bedenkelijk zijn geclassificeerd?
2. Is het eveneens juist dat met name bij katoen en de daarbij gebruikte insectenbestrijdingsmiddelen, die bij uit dit materiaal geproduceerde kledingstukken werden aangetroffen, negatieve invloeden voor het milieu zijn vastgesteld?
3. Is de veronderstelling juist dat bij de productie van natuurvezels in traditionele zin, schade voor de gezondheid van de consumenten niet kan worden uitgesloten?
4. Welke inspanningen getroosten zich de landen van de Gemeenschap om risico's voor de gezondheid bij de productie te minimaliseren of geheel uit te schakelen?
5. Welke mogelijkheid bestaat er hierbij om via de landbouwsubsidies van de Gemeenschap en met name voor de katoenproducenten binnen de Gemeenschap (bij voorbeeld Griekenland: 200 000 ton katoen per jaar; Spanje: 80 000 ton katoen per jaar) tot ecologisch gerichte aanplantmethoden te bewegen?
6. Kan de Commissie, gezien het feit dat vele politici van mening zijn dat de nodige verplichtingen die de opbrengsten

en diensgevolge de inkomsten verminderen, niet kunnen worden opgelegd aan van de uitvoer sterk afhankelijke ontwikkelingslanden, mededelen of er steekhoudende argumenten zijn die deze theorie althans relativeren of eventueel geheel weerleggen?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(15 december 1993)

1. De produktiemethoden voor natuurvezels vormen uit milieu-oogpunt geen specifiek probleem. De fabrieken waar ruwe natuurvezels industrieel worden verwerkt, moeten aan de geldende regelgeving voldoen en uitgerust zijn met de nodige voorzieningen om lucht- en waterverontreiniging te voorkomen.
2. De informatie waarover de Commissie beschikt, wijst erop dat slechts zelden residuen van bestrijdingsmiddelen, en dan nog in zeer geringe concentraties, worden aangetroffen.
3. Er zijn gevallen bekend van ziekten die verband houden met het werken met natuurvezels (bij voorbeeld byssinosis).
4. De bescherming van de werknemers behoort tot de bevoegdheid van de Lid-Staten. De Commissie verwijst niettemin naar Richtlijn 89/391/EEG van de Raad ⁽¹⁾, waarin de minimumvoorschriften inzake de bescherming van de veiligheid en gezondheid van de werknemers op het werk zijn vastgelegd. De Lid-Staten dienen deze richtlijn in hun nationale wetgeving om te zetten.

Deze kaderrichtlijn, die tot op heden is gecompleteerd met een tiental toepassingsrichtlijnen, stelt de verantwoordelijkheden en verplichtingen van de werkgevers met betrekking tot de veiligheid en gezondheid op het werk vast, alsmede de desbetreffende rechten en verplichtingen van de werknemers, met name op het gebied van voorlichting, opleiding en deelneming. Tevens vestigt de richtlijn de grondbeginselen van preventie die in de gehele Gemeenschap door de Lid-Staten als minimumnormen dienen te worden toegepast.

5. Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2078/92 ⁽²⁾ kan steun worden verleend aan landbouwers die zich ertoe verbinden produktiemethoden toe te passen die minder belastend zijn voor het milieu, bij voorbeeld door minder bestrijdingsmiddelen of kunstmest te gebruiken, of de productie anderszins te extensiveren, bij voorbeeld door minder te irrigeren.

Katoenproducenten die bereid zijn te produceren volgens bepaalde specificaties die passen in een zoneprogramma, dat onder andere op katoen betrekking heeft, kunnen aanspraak maken op een premie, mits dit programma uit hoofde van voornoemde verordening door de Commissie is goedgekeurd.

6. Om technische redenen zijn voor de productie van katoen zonder residuen specifieke bestrijdingsmiddelenprogramma's of alternatieven voor het gebruik van deze

middelen vereist. Dergelijke programma's of alternatieve maatregelen hoeven de uitvoer van ontwikkelingslanden niet noodzakelijk negatief te beïnvloeden. De Commissie is ervan overtuigd dat oplossingen kunnen worden gevonden waarbij handelspolitiek en milieuzorg niet alleen met elkaar worden verzoend, maar elkaar ook wederzijds bevorderen.

(¹) PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

(²) PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1516/93

van Henry Chabert (PPE)

aan de Commissie

(14 juni 1993)

(94/C 251/10)

Betreft: Tv-uitzendingen met geweld en pornografie

Kan de Commissie aangeven wat de wetgeving in iedere Lid-Staat bepaalt ten aanzien van tv-uitzendingen met geweld of pornografie?

Kan zij meedelen, afgezien van het standpunt van iedere Europese burger en iedere Lid-Staat ten aanzien van dat soort uitzendingen, welke maatregelen zij van plan is voor te stellen om op zo kort mogelijke termijn ten minste de Europese kinderen en tieners tegen deze kwalijke invloeden te beschermen?

Heeft zij onderzocht op welke manier zij in Europa het ontstaan zou kunnen bevorderen van „beeldonderwijs”, zodat de leerlingen niet alleen zouden leren geschreven taal te beheersen — hetgeen in alle lesroosters is opgenomen — maar ook beeldtaal, met de overweging dat onze samenleving steeds meer belang hecht aan deze contactwijze en uitdrukkingmogelijkheid?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie

(22 oktober 1993)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 1461/93 (¹) over pornografische tv-uitzendingen dat ook betrekking heeft op uitzendingen metodeloos geweld.

De Commissie acht het evenals het geachte Parlementslid gewenst dat een werkelijk „beeldonderwijs” in de lesroosters van de Lid-Staten wordt opgenomen, maar wijst erop dat het onderwijsbeleid onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten valt.

Subsidiair zijn er echter bepaalde acties op dit terrein in het kader van het Media-programma op gang gekomen.

(¹) PB nr. L 219 van 8. 8. 1994, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1579/93

van Alexandros Alavanos (CG)

aan de Commissie

(17 juni 1993)

(94/C 251/11)

Betreft: Wijze van aanleg van de ringweg in het gebied van de Ymittosberg

In het gebied van de Ymittos, een belangrijke „groene long” vlakbij Athene, wordt een ringweg gepland die het verkeer in Athene moet ontlasten. Deze plannen hebben een golf van protest uitgelokt, aangezien de beoordeling van de weerslag op het milieu te wensen overlaat; het overleg met onregelmatigheden gepaard ging en in een waardevol bosgebied buiten de stad tienduizenden bomen zijn omgehakt op een oppervlakte van meer dan 100 hectare. De bewoners van dit gebied hebben op 11 december 1991 een klacht ingediend bij de Raad van State en op 5 mei 1992 bij de Commissie, omdat zij van mening zijn dat Richtlijn 85/337/EEG (¹) werd overtreden. Momenteel wordt aan een onderdeel van de globale studie over de ringweg in het gebied van de Ymittos (begroot op 26 miljard drachme) uitvoering gegeven door het omhakken van de bomen met het oog op de uitvoering van de grondwerken (begroot op 4 miljard drachme). Dit werd echter niet voorafgegaan door een globale voorbereidende studie om alternatieve oplossingen voor de aanleg van deze ringweg uit te werken en de selectie van het meest milieuvriendelijke project mogelijk te maken. Wat meer bepaald het geplande tracé betreft, valt op dat de eisen op milieugebied pas op 6 juli 1992 werden geformuleerd, met andere woorden acht maanden na de toewijzing van de werken op 6 november 1991.

In welk stadium bevindt zich het onderzoek naar aanleiding van de klacht die bij de Commissie werd neergelegd?

Wat zal de Commissie ondernemen om te verzekeren dat de weerslag van de aanleg van de ringweg in het gebied van de Ymittos op het milieu tot het absolute minimum beperkt blijft?

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(7 februari 1994)

De Commissie heeft vernomen dat de Griekse Raad van State met zijn besluiten van 11 juni 1993 (1035/93 en 1038/93) de twee besluiten van het Ministerie van Milieu waarbij toestemming werd gegeven voor de aanleg van de desbetreffende ringweg nietig heeft verklaard omdat er zich onregelmatigheden zouden hebben voorgedaan bij de

milieu-effectrapportage voor het project. Voor een eventuele hervatting van de werken is een nieuwe vergunning nodig die slechts kan worden verleend na een nieuwe milieu-effectrapportageprocedure waarbij moet worden voldaan aan de bepalingen van de Griekse wetgeving, waarmee Richtlijn 85/337/EEG in de Griekse rechtsorde is omgezet.

Daarnaast is aan de regio 700 miljoen escudo aan steun uit het EOGFL, afdeling Garantie, verleend uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 3311/92 ⁽¹⁾ inzake bijzondere maatregelen ten behoeve van producenten in Portugal die door de droogte zijn getroffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 332 van 18. 11. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1602/93

van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(18 juni 1993)
(94/C 251/12)

Betreft: Droogte in Portugal

De droogte in bepaalde delen van Portugal, met name op het grondgebied van de gemeenten Moura, Barrancos en Serpa, vraagt om speciale aandacht van de Commissie.

1. Welke steun is aan deze Lid-Staat overgemaakt in het kader van het operationele programma in verband met de droogte in Portugal en op welke datum?
2. Welke steun is goedgekeurd voor het bovengenoemde gebied van de gemeenten Moura, Barrancos en Serpa? Om welke bedragen en percentages van het totale steunbedrag gaat het?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(22 december 1993)

In juli 1992 heeft de Commissie haar goedkeuring gegeven aan een operationeel programma in verband met de droogte in Portugal. Het EOGFL, afdeling Oriëntatie, zal in de periode 1992—1993 voor een bedrag van 51 miljoen ecu bijdragen in de financiering van dit programma.

Overeenkomstig de procedure voor de financiering van operationele programma's worden de kredieten van de Gemeenschap aan de betrokken Lid-Staat overgemaakt naarmate de uitvoering van het programma in financieel opzicht vordert en nadat de Lid-Staat een aanvraag heeft ingediend.

Op 30 juni 1993 is een bedrag van 25,5 miljoen ecu aan Portugal overgemaakt. Dit bedrag vormde de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan het operationeel programma in verband met de droogte.

Wat betreft de „concelhos” Moura-Barrancos-Serpa-Mourão, deze hebben van de Portugese autoriteiten steun ten bedrage van 49 miljoen escudo en leningen met rentesubsidie voor een totaal bedrag van 4 680 miljoen escudo ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1832/93

van Filippos Pierros (PPE)
aan de Commissie
(13 juli 1993)
(94/C 251/13)

Betreft: Financieringen in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 866/90 ⁽¹⁾ werd door de Commissie goedkeuring gehecht aan het subprogramma voor melk in Griekenland, dat de activiteiten omvat die worden gefinancierd in het kader van het eerste communautair bestek voor deze sector.

Het goedgekeurde programma, dat een budget heeft van 34,5 miljard drachme voor geheel Griekenland, voorziet niet in steun voor het opstarten van nieuwe kaasfabrieken. Met name is voor Oost-Macedonië en Thracië steun uitgetrokken voor een bedrag van 1,7 miljard drachme, waarvan 340 miljoen voor de overplanting van een kleine kaasfabriek.

Desondanks is het Griekse Ministerie van Landbouw voornemens om in het kader van het subprogramma voor melk toch een communautaire financiering te vragen voor het opstarten van een nieuwe kaasfabriek in Thracië, een project van 9 miljard drachme, hetgeen bij de reeds bestaande fabrieken hevige onrust heeft gewekt.

Dat zoiets zou kunnen gebeuren roept vanzelfsprekend vraagtekens op. Enerzijds kunnen de kosten voor dit project geenszins worden ingepast in het door de Gemeenschap goedgekeurde subprogramma. Anderzijds is het twijfelachtig of de bestaande fabrieken in deze streek, maar ook de nieuwe fabriek zelf, zullen kunnen blijven bestaan, aangezien de melkproductie in Thracië jaarlijks met 10 % terugloopt en er derhalve zeker een tekort aan grondstoffen zal komen.

In hoeverre is de Commissie op de hoogte van de plannen van de Griekse overheid en in hoeverre is zij voornemens een dergelijke wijziging in het eerste communautaire bestek goed te keuren?

⁽¹⁾ PB nr. L 91 van 6. 4. 1990, blz. 1.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(13 december 1993)**

De Lid-Staat kiest welke investeringen worden voorgesteld voor bijstand uit het EOGFL in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90.

Om gefinancierd te kunnen worden moeten deze investeringen o.a. voldoen aan de selectiecriteria van Beschikking 90/342/EEG ⁽¹⁾ en de in het communautaire bestek opgenomen bepalingen voor de toepassing van de Verordeningen (EEG) nr. 866/90 en (EEG) nr. 867/90 in Griekenland, die door de Commissie bij Beschikking 92/80/EEG ⁽²⁾ zijn goedgekeurd.

Gelet op het voorgaande vraagt de Commissie systematisch inlichtingen over de situatie in de regio's waarvoor een Lid-Staat investeringen voorstelt. Deze procedure van de Commissie, die varieert naar gelang van het geval, is gebaseerd op een totaalanalyse per sector en per regio.

Wat betreft het bericht dat de Griekse autoriteiten een wijziging van het huidige communautaire bestek zouden vragen om nadien een aanvraag te kunnen indienen voor financiering van het betrokken investeringsproject, kan de Commissie meedelen dat zij tot dusver nog geen enkele aanvraag in die zin heeft ontvangen. Bovendien zijn de kredieten voor de financiering van investeringen in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90 en van het huidige communautaire bestek reeds opgebruikt.

De nieuwe aanvragen van Griekenland voor cofinanciering van investeringsprojecten voor de verwerking en de afzet van land- en bosbouwprodukten zullen worden onderzocht op grond van de bepalingen die gelden voor de nieuwe programmeringsperiode van de Structuurfondsen vanaf 1 januari 1994.

⁽¹⁾ PB nr. L 163 van 7. 6. 1990.

⁽²⁾ PB nr. L 31 van 7. 2. 1992.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1849/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(15 juli 1993)
(94/C 251/14)**

Betreft: Wapens in de Gemeenschap

In het licht van de Europese eenmaking is het absoluut noodzakelijk dat zo spoedig mogelijk uitvoering wordt gegeven aan Richtlijn 91/477/EEG ⁽¹⁾ en een gemeenschappelijk beleid tot stand wordt gebracht voor de invoer, de verhandeling en het verkeer van wapens en het wapenbezit en -gebruik. Heeft de Commissie reeds stappen ondernomen

om de wapenwetgeving in de Lid-Staten onverwijld te harmoniseren en, zo ja, welke?

⁽¹⁾ PB nr. L 256 van 13. 9. 1991, blz. 51.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(28 februari 1994)**

Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens is een van de begeleidende maatregelen die werden genomen in het kader van de verwezenlijking van de interne markt. In dit verband diende te worden gegarandeerd dat de opheffing van de controles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap de veiligheid niet zou schaden. Te dien einde werden in de richtlijn een aantal basisregels vastgesteld met name wat betreft de classificatie van wapens, de regels die van toepassing zijn op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens door particulieren en de regels betreffende de werkzaamheden van wapenhandelaars. Het staat de Lid-Staten echter vrij op deze gebieden een stringenter regelgeving te blijven volgen of in te voeren. Deze richtlijn is niet van toepassing op commerciële transacties in wapens voor oorlogsdoeleinden en evenmin op de verwerving van wapens door de strijdkrachten, de politie of overheidsdiensten.

Ten einde de praktische problemen op te lossen die zich thans voordoen doordat slechts de helft van de Lid-Staten de richtlijn hebben omgezet in nationaal recht, heeft de Commissie een groep van deskundigen bijeengeroepen, waardoor de administratieve coördinatie tussen de Lid-Staten thans vlotter verloopt.

De Commissie is niet voornemens nieuwe initiatieven te nemen ten aanzien van wapens die onder Richtlijn 91/477/EEG vallen en herinnert het geachte Parlementslid eraan dat krachtens artikel 223, lid 1, van het EG-Verdrag, „elke Lid-Staat de maatregelen kan nemen die hij noodzakelijk acht voor de bescherming van de wezenlijke belangen van zijn veiligheid en die betrekking hebben op de productie van of de handel in wapenen, munitie en oorlogsmateriaal”.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1900/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(15 juli 1993)
(94/C 251/15)**

Betreft: Hoogspanningskabels over bewoonde gebieden in Attika

Griekse milieuverenigingen protesteren fel tegen de aanwezigheid van hoogspanningskabels over bewoonde gebieden in Attika, waardoor — zo blijkt uit studies — zenuwziekten, leukemie en kanker in die gebieden vaker voorkomen.

Kan de Commissie meedelen of dit protest gefundeerd is en of de Griekse openbare elektriciteitsmaatschappij (DEI)

inderdaad zulke kabels installeert, zonder eerst volledige studies over de weerslag op het milieu en de gevaren voor de bevolking voor te leggen? Wat hebben de Diensten Milieubeheer van het Griekse Ministerie van Milieubeheer, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken gedaan om de DEI ertoe te verplichten te handelen naar de voorschriften voor het verkrijgen van een vergunning voor de installatie van hoogspanningsmasten en bijkomende centrales? Indien de DEI de desbetreffende communautaire Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ niet toepast, hoe kan zij dan van het Ministerie van Milieubeheer, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken de toestemming krijgen om de installaties in kwestie te bouwen?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(11 oktober 1993)**

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 554/93 van de heer L. Smith ⁽¹⁾ dat verwijst naar alle andere schriftelijke en mondelinge vragen met betrekking tot de mogelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens van elektromagnetische velden en vooral van de velden die afkomstig zijn van hoogspanningskabels.

Krachtens artikel 4, lid 2, van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten is het de taak van de Lid-Staten te beslissen of een project dat onder bijlage II valt, zoals dat van elektriciteitskabels in de Attische gebieden, voorwerp moet zijn van een milieu-effectbeoordeling, met name gezien de omvang of situering daarvan.

Bij gebrek aan nadere informatie over de situering van het project in kwestie kan de Commissie momenteel niet concluderen dat de Griekse overheid niet heeft voldaan aan de verplichtingen die uit bovengenoemde communautaire bepalingen voortvloeien.

⁽¹⁾ PB nr. C 207 van 30. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1909/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(15 juli 1993)

(94/C 251/16)

Betreft: Producten vervaardigd in het kader van gedwongen of verplichte arbeid

Verdrag nr. 29 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) uit 1930 betreffende gedwongen of verplichte arbeid is door 128 landen geratificeerd en IAO-Verdrag nr. 105 uit 1957 betreffende de afschaffing van gedwongen arbeid is door 111 landen geratificeerd.

Kan de Commissie meedelen of alle Lid-Staten van de Gemeenschap gedwongen of verplichte arbeid hebben verboden en of de invoer uit derde landen van produkten die in het kader van dergelijke arbeid zijn vervaardigd, is verboden?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(8 december 1993)**

Alle Lid-Staten hebben Verdrag nr. 29 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) uit 1930 betreffende gedwongen of verplichte arbeid en IAO-Verdrag nr. 105 uit 1957 betreffende de afschaffing van gedwongen arbeid geratificeerd.

De Internationale Arbeidsorganisatie heeft evenwel enige op- en aanmerkingen gemaakt over de toepassing van deze verdragen door enkele Lid-Staten.

Er is op dit ogenblik geen wetgeving van de Gemeenschap ter zake van de invoer van produkten die in gevangnissen of in het kader van gedwongen of verplichte arbeid zijn vervaardigd.

EG-voorschriften ter zake ontbreken hoofdzakelijk omdat de douane moeilijk kan nagaan onder welke omstandigheden produkten in derde landen zijn vervaardigd.

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar schriftelijk antwoord op mondelinge vraag H-18/93 van de heer Coates ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-426 (januari 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2099/93

van Michael Elliott (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 251/17)

Betreft: Aanwijzing van een lid van de Commissie als specifiek verantwoordelijke commissaris voor rassenbetrekkingen en bestrijding van racisme in de Gemeenschap

Het Europees migrantenforum, dat door de Commissie ondersteund wordt onder een door het Parlement goedgekeurde begrotingslijn, heeft herhaaldelijk verzocht om aanwijzing van een lid van de Commissie als verantwoordelijke commissaris voor rassenbetrekkingen en bestrijding van racisme in de Gemeenschap. Dit verzoek is door vele leden van de Sociaal-democratische Fractie gesteund.

Wat is momenteel de stand van zaken? Commissaris Flynn is verantwoordelijk voor immigratie, asielverlening en binnenlandse zaken en commissaris Archirafi voor vrij verkeer van personen — maar dit sluit niet precies aan op het verzoek dat gedaan is in het licht van de stijgende rassenhaat en het

rassengeweld in Europa. Zal het verzoek van het Europees migrantenforum werkelijk worden ingewilligd?

Een probleem dat hiermee wordt aangetoond en dat bijdraagt tot een gebrek aan inzicht van het publiek voor wat de Commissie doet is de toewijzing van portefeuilles en het scheppen van administratieve structuren op basis van openbare terreinen van professionele deskundigheid of abstracte ideeën in plaats van op basis van brede thema's waarbij gewone mensen zich betrokken voelen. Waarom is bij voorbeeld het fundamentele probleem van de werkloosheidsbestrijding verdeeld over verschillende commissarissen en DG's en waarom zijn verschillende aspecten van dierenbescherming verdeeld over wel vier commissarissen?

Geen wonder dat het publiek er niets van begrijpt!

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(20 december 1993)

De Commissie deelt volledig de opvatting van het geachte Parlements lid dat het racisme in de Gemeenschap moet worden bestreden, maar acht het anderzijds niet dienstig om een van de Commissieleden speciaal te belasten met een gebied dat primair tot het domein van de Lid-Staten behoort. De acties van de Commissie tegen racisme en vreemdelingenhaat kunnen onder de verantwoordelijkheid vallen van meer dan een Commissielid, in welk geval zij het voorwerp uitmaken van horizontale coördinatie.

De voornaamste aspecten van het probleem ten aanzien waarvan de Commissie, met de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie, enige bevoegdheid heeft, te weten de integratie van legaal in een land verblijvende immigranten en het immigratiebeleid in het algemeen, behoren tot de portefeuille van Commissielid Padraig Flynn. Op grond hiervan belegde deze onlangs een ontmoeting met vertegenwoordigers van het Migrant forum, in zijn hoedanigheid van natuurlijke gesprekspartner ervan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2148/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(26 juli 1993)
(94/C 251/18)

Betreft: Bijscholing van landbouwers over de gevolgen van het ondoordachte gebruik van agrochemische middelen voor het milieu

In bepaalde Lid-Staten (waaronder Griekenland) ontbreekt elke vorm van nationaal beleid op het gebied van milieu-opvoeding. Zal de Commissie in het licht hiervan een aantal initiatieven nemen om het onoordeelkundige gebruik van de natuurlijke hulpbronnen te beperken en de bodem- en waterverontreiniging door afvalstoffen uit de landbouw

tegen te gaan, met name door de landbouwers voor te lichten en bij te scholen over de gevolgen voor het milieu van het ondoordachte of verkeerde gebruik van agrochemische middelen zoals pesticiden, meststoffen, hormonen en andere groeiregulerende middelen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(13 december 1993)

De Raad heeft in het kader van de hervorming van het GLB, op voorstel van de Commissie, Verordening (EEG) nr. 2078/92 van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer ⁽¹⁾ vastgesteld. Die verordening voorziet onder andere in een steunregeling voor landbouwers die zich vrijwillig ertoe verplichten aanzienlijk minder mest en/of gewasbeschermingsmiddelen te gebruiken. De Lid-Staten zijn verplicht de steunregeling uit te voeren via meerjarige zoneprogramma's of door het vaststellen van een kaderregeling voor toepassing op hun gehele grondgebied. De financiering van de Gemeenschap uit het EOGFL, afdeling Garantie, bedraagt 75 % voor de gebieden van doelstelling 1 en 50 % voor de andere gebieden.

Voorts kan op grond van artikel 6 van de genoemde verordening eventueel ook communautaire steun worden verleend voor opleidingscursussen en -stages alsmede demonstratieprojecten met betrekking tot produktiemethoden in de land- en bosbouw die verenigbaar zijn met de bescherming van het milieu en de natuurlijke hulpbronnen en met het natuur- en landschapsbehoud.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2171/93
van Christine Oddy (PSE)
aan de Commissie
(28 juli 1993)
(94/C 251/19)

Betreft: Veiligheid en opleiding van de zeevarenden

Welke maatregelen neemt de Commissie om ervoor te zorgen dat steun wordt verleend aan de opleiding van zeevarenden, aangezien onderzoek bij het Ministerie van Vervoer in het Verenigd Koninkrijk heeft aangetoond dat 90 % van alle aanvaringen en strandingen veroorzaakt werd door menselijke factoren en bij andere kleine aanvaringen, branden en explosies 75 %?

Welke stappen denkt de Commissie met name te nemen om te zorgen voor een verbetering van de vereisten op taalgebied

als b.v. een gemeenschappelijke werktal op zee om problemen voor gemengde bemanningen weg te nemen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(10 februari 1994)**

Het belang van de menselijke factor komt expliciet aan de orde in de mededeling van de Commissie betreffende een gemeenschappelijk beleid voor de veiligheid op zee ⁽¹⁾. Aangetoond is dat menselijke vergissingen (die vaak aan een slechte organisatie van het werk te wijten zijn) van bemanningsleden of personeel aan wal, de oorzaak zijn van 60 % van alle eisen tot schadevergoeding bij ongevallen en van meer dan 80 % van alle incidenten.

Om het risico van menselijke vergissingen te verkleinen, stelt de Commissie in haar mededeling een aantal prioritaire maatregelen vast, waarvan er één gericht is op een betere toepassing van het IMO-Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst (STCW).

In dit verband heeft de Commissie de Raad, ter verbetering van de veiligheid op zee, een voorstel voor een richtlijn inzake het minimumopleidingsniveau van zeevaartberoepen voorgelegd ⁽²⁾. Dit voorstel voorziet in minimale opleidingseisen voor kapiteins, officieren en manschappen aan boord van schepen die de vlag van een Lid-Staat voeren, met inbegrip van de Euros-vlag, wanneer een dergelijk register eenmaal goedgekeurd is.

De voorgestelde minimale opleidingsvereisten zijn die welke vastgesteld zijn in het van 1978 daterende STCW-Verdrag van de IMO, dat door alle Lid-Staten met koopvaardijvloten goedgekeurd en geratificeerd is. In de ontwerp-richtlijn wordt ook bepaald dat bemanningen van passagiersschepen of vaartuigen met gevaarlijke of vervuilende ladingen aan boord een minimumtalenkennis zouden moeten hebben om met elkaar te kunnen communiceren. Bemanningsleden die zijn aangewezen om passagiers in noodsituaties bij te staan, zouden ook in staat moeten zijn te communiceren in de taal die door het merendeel van de passagiers gesproken wordt, zoals in IMO-resolutie 770 van 5 november 1993 bepaald wordt.

Met betrekking tot zeevarenden uit derde landen die dienst doen aan boord van schepen die onder de vlag van een Lid-Staat varen, of aan boord van schepen die zich in communautaire wateren ophouden, voorziet het richtlijnvoorstel in middelen om te garanderen dat deze zeevarenden ook uit hoofde van de in het STCW-Verdrag vastgelegde vereisten een behoorlijke opleiding genoten hebben.

Doel van de richtlijn is daarom te verzekeren dat de veiligheid op zee verbeterd wordt door een betere opleiding van alle zeelieden die bij het vervoer over zee binnen de Gemeenschap betrokken zijn.

De op 29 en 30 november 1993 gehouden Raad van vervoerministers stond gunstig tegenover het voorstel van de

Commissie, dat pas definitief zijn beslag zal krijgen nadat het Parlement in het kader van de samenwerkingsprocedure zijn advies heeft uitgebracht.

Wat de veiligheid en de gezondheid van zeevarenden betreft, wijst de Commissie erop dat Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van een betere veiligheid en gezondheid van de werknemers op het werk ⁽³⁾ reeds van kracht is.

Deze richtlijn heeft een zeer ruime werkingssfeer en is tevens op het zeevervoer van toepassing. In artikel 6 van deze richtlijn wordt bepaald dat „de werkgever de nodige maatregelen (treft) voor de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers, met inbegrip van de maatregelen ter preventie van beroepsrisico's, voor informatie en opleiding, alsmede voor de organisatie en de benodigde middelen”. Dit moet gebeuren op basis van de in deze richtlijn vervatte algemene preventiebeginselen. Voorts voorziet de richtlijn in voorlichting en instructie van werknemers op het stuk van gezondheid en veiligheid op het werk.

Ter aanvulling van deze richtlijn met het oog op de vervoersector en om minimale veiligheidsvereisten voor het werk aan boord van vervoermiddelen vast te stellen, heeft de Commissie de Raad een voorstel voorgelegd voor een richtlijn betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor vervoeractiviteiten en arbeidsplaatsen aan boord van vervoermiddelen ⁽⁴⁾. Met bijlage III wordt beoogd gevaren als gevolg van een slechte werkor- ganisatie en met name die welke het geachte Parlementslid heeft genoemd, op te heffen.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 66 def. van 24. 2. 1993.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 217 def. van 26. 5. 1993.

⁽³⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

⁽⁴⁾ Doc. COM(92) 234 def. — SYN 420.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2228/93

van Dimitrios Dessylas (CG) en Rogério Brito (CG)

aan de Commissie

(30 juli 1993)

(94/C 251/20)

Betreft: Opneming van tien deficitaire en milieuvriendelijke landbouwprodukten in een gemeenschappelijke marktordening

Voor tien landbouwprodukten en teelten (tafelolijven, gedroogde vruchten, peulvruchten, groenten, tuinbouwgewassen, mastiek, aromatische planten, geneeskrachtige planten, de bloemeteelt en de bijenteelt) bestaat nog steeds geen gemeenschappelijke marktordening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, ondanks het feit dat deze produkten op de communautaire markt deficitair zijn, dat ze voornamelijk in kleine en middelgrote landbouwbedrijven in minder begunstigde regio's en pro-

bleemgebieden worden geteeld en dat ze bovendien ook nog bijdragen tot de instandhouding van het landschappelijk schoon en het ecologisch evenwicht, aangezien ze over het algemeen milieuvriendelijk zijn.

Welke maatregelen zal de Commissie treffen met het oog op de onmiddellijke opneming van deze produkten in een gemeenschappelijke marktordening?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(10 november 1993)

De meeste produkten in de door het geachte Parlementslid verstrekte lijst vallen reeds onder een gemeenschappelijke marktordening:

Tafelolijven: gemeenschappelijke ordening der markten voor oliën en vetten (Verordening nr. 136/66/EEG) ⁽¹⁾;

gedroogde vruchten; groenten: gemeenschappelijke ordening der markten in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten (Verordening (EEG) nr. 426/86) ⁽²⁾;

bloemen: gemeenschappelijke ordening der markten in de sector levende planten en produkten van de bloemeteelt (Verordening (EEG) nr. 234/68) ⁽³⁾;

peulvruchten: gemeenschappelijke ordening der markten in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten; gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit (Verordening (EEG) nr. 1035/72) ⁽⁴⁾;

in de reukwarenindustrie of de farmacie gebruikte produkten: gemeenschappelijke ordening der markten voor bepaalde in bijlage II van het Verdrag vermelde produkten (Verordening (EEG) nr. 827/68) ⁽⁵⁾.

Voor honing is een voorstel gedaan om dit produkt samen met bepaalde andere produkten op te nemen in Verordening (EEG) nr. 827/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor bepaalde in bijlage II van het Verdrag vermelde produkten ⁽⁶⁾.

Mastiek is een produkt dat niet in bijlage II van het EEG-Verdrag is vermeld; het kan derhalve niet in een gemeenschappelijke marktordening worden opgenomen.

Voorts heeft de Raad op 19 juli 1993 voor de kleine eilanden in de Egeïsche Zee specifieke maatregelen goedgekeurd voor bepaalde landbouwprodukten; de maatregelen hebben met name betrekking op de instandhouding van olijfgaarden in gebieden waar van oudsher olijven worden geteeld en op de verlening van steun voor de produktie van kwaliteitshoning.

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966.

⁽²⁾ PB nr. L 49 van 27. 2. 1986.

⁽³⁾ PB nr. L 55 van 2. 3. 1968.

⁽⁴⁾ PBNr. L 118 van 20. 5. 1972.

⁽⁵⁾ PB nr. L 151 van 30. 6. 1968.

⁽⁶⁾ Doc. COM(91) 328 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2269/93

van Alexandros Alavanos (CG)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/21)

Betreft: Contract voor de levering van aardgas van Griekenland

In het antwoord van de Commissie op mijn eerdere schriftelijke vraag nr. 3080/92 ⁽¹⁾ wordt vermeld dat het uitvoeringspercentage van het programma „Aardgas” per 1 januari 1993 ternauwernood de 11 % haalde. Naar verluidt is er niet alleen sprake van problemen bij de financiering van het programma, veroorzaakt door de grote vertraging bij de uitvoering van het project, maar wordt er van de kant van de Russische leverancier ook gedreigd met volledige opzegging van het gesloten contract, met het argument dat de eerste levering van aardgas in 1992 had moeten plaatsvinden.

Kan de Commissie meedelen, gezien het lage bestedingspercentage van dit project, alsmede de bevrozing van de leningsprocedure door de Europese Investeringsbank:

1. hoe zij staat tegenover een eventuele volledige opzegging van het leveringscontract?
2. wat de redenen zijn van de bevrozing van de lening door de Europese Investeringsbank?

⁽¹⁾ PB nr. C 280 van 18. 10. 1993, blz. 20.

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(13 december 1993)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mee dat volgens haar inlichtingen de datum van de eerste gaslevering in het kader van het „take or pay”-contract met de Russische firma Sojuzgazexport als uitvloeisel van de op 1 juli 1993 in Athene ondertekende intergouvernementele overeenkomst is uitgesteld tot 1995. Daardoor lijkt het gevaar voor annulering van het contract bezworen.

Wat de EIB betreft, is in februari 1991 een eerste leningscontract voor een bedrag van 10 miljoen US-dollar ondertekend. De EIB heeft de steun voor het project op geen enkel ogenblik geblokkeerd, maar volgens de gebruikelijke voorschriften zijn bij het sluiten van het financieringscontract voorwaarden vastgesteld ten aanzien van een bevredigende voortgang van het project. Vervolgens heeft de EIB wegens bepaalde problemen de tenuitvoerlegging van het oorspronkelijke financieringsplan moeten uitstellen.

De Commissie weet dat vertraging is ontstaan en zal zich in nauwe samenwerking met de EIB blijven inspannen om ervoor te zorgen dat dit project dat van zeer groot belang is voor de Lid-Staat zo goed mogelijk tot stand komt.

heiden en halfsteppen met grassen en eenjarige planten, die als natuurlijke-habitattypen van communautair belang zijn aangewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2290/93

van Bruno Boissière (V)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/22)

Betreft: Vernietiging van een belangrijk natuurgebied

De Plaine des Maures, een prachtige uitgestrekte vlakte van 5 000 hectare in het hart van het departement Var, is in biologisch opzicht een zeldzaam gebied. Er komen 105 van de 450 Europese vogelsoorten, 21 zoogdiersoorten en 53 % van de reptielsoorten voor.

Vijftig van de daar voorkomende planten- en diersoorten zijn nationaal en internationaal beschermd, met name de Griekse landschildpad (*Testudine hermanni*).

Het bandenbedrijf Michelin heeft een deel van de betrokken vlakte (400 ha) gekocht met de bedoeling daar een proefcentrum te bouwen.

Kan de Commissie aangeven of zij dit project beschouwt als zijnde verenigbaar met haar beleid op het gebied van milieubescherming, en hoe zij de Franse Regering ertoe wil bewegen maatregelen te nemen om de Plaine des Maures te beschermen?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(22 november 1993)

De Plaine des Maures is opgenomen in de door de Franse overheid bekendgemaakte inventaris van zones van bijzonder belang voor het behoud van de vogelstand in de Gemeenschap. De Commissie heeft de Franse instanties om nadere gegevens verzocht wat betreft de tenuitvoerlegging van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand (die momenteel ter zake de enige communautaire rechtsgrond vormt). Zij volgt nauwgezet de ontwikkelingen in dit dossier.

De gegevens waarover de Commissie momenteel beschikt, tonen aan dat in het genoemde gebied dieren- en planten-gemeenschappen voorkomen die in de bijlagen I en II van Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna worden genoemd, met name mediterrane tijdelijke plassen, droge

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2408/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/23)

Betreft: Sociaal-economische situatie in de regio Mandoudio op Evvia

Wil de Commissie, gelet op de industriële traditie in de mijnbouwsector van de regio Mandoudio op Evvia, in de wetenschap dat alle mijnen van de regio bij besluit van de Griekse Regering werden gesloten en overwegende dat deze ontwikkeling reeds rampzalige gevolgen heeft voor de sociale structuur en de plaatselijke economie van Mandoudio (werkloosheid en ondertewerkstelling voor de overgrote meerderheid van de bewoners), met spoed een onderzoek financieren betreffende de sociaal-economische toestand in de regio Mandoudio en betreffende spoedmaatregelen in samenwerking met de Griekse autoriteiten?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(11 maart 1994)

De Commissie is zich bewust van de industriële hervormingen die in Griekenland plaatsvinden en van de negatieve gevolgen daarvan voor de werkgelegenheid in een aantal Griekse regio's. De volgende acties hebben de beschikbaarheid van alternatieve werkgelegenheid bevorderd en bijgedragen tot de ontwikkeling van verdere actie door nationale en plaatselijke organisaties:

1. In de regio Mandoudio heeft het ESF sinds 1990 samen met de OAED een aanzienlijk aantal acties op het gebied van de beroepsopleiding en zelfstandige werkgelegenheid voor werklozen gefinancierd. In de periode 1990—1992 hebben meer dan 1 600 mensen geprofiteerd van maatregelen ter bevordering van zelfstandige werkgelegenheid. De totale kosten van deze acties bedroegen meer dan 22,3 miljoen ecu. Voorts is 500 000 ecu besteed aan het verbouwen van gebouwen om de opleidingscapaciteit in de regio uit te breiden.
2. In het kader van haar werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid heeft de Commissie de volgende maatregelen genomen ter bestrijding van de crisis op het gebied van de werkgelegenheid in Noord-Evvia:

- a. Noord-Evvia (met inbegrip van Mandoudio) is geselecteerd als proefgebied in het kader van het LEDA-programma (Local Employment Development Programme);
 - b. in 1992 is in Noord-Evvia (Istiaia) de LEDA-zomercursus georganiseerd;
 - c. internationale deskundigen hebben in Noord-Evvia (met inbegrip van Mandoudio) een diagnostisch onderzoek verricht (gefinancierd door het LEDA-programma van de Commissie).
3. De Commissie heeft een sociaal-economisch onderzoek naar de ontwikkeling van Noord-Evvia gefinancierd ten einde de bestaande situatie te bestuderen en oplossingen en maatregelen voor structurele aanpassingen vast te stellen (juni 1992).
 4. In het kader van het SPEC-programma is aan de regio Mandoudio twee maal financiële steun verleend (1991—1992) voor opleidingscursussen ten behoeve van afgedankte werknemers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2498/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/24)

Betreft: Bescherming van de beroepsvissers

Zal de Commissie zich, in het belang van de beroepsvissers, inzetten voor:

1. controle op de procedure voor het verstrekken van visserijvergunningen en oprichting van een register van visserijschepen en vissers,
2. invoering van een enkel verzekeringssysteem per land voor de werknemers in de visserijsector en van regelingen voor werkloosheidssteun,
3. de steun aan coöperatieve samenwerkingsverbanden van vissers?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(9 december 1993)

1. De Commissie beheert en controleert momenteel de vergunningen die worden toegekend in het kader van

bijzondere regelingen, zoals die welke zijn ingesteld bij de Akte van Toetreding van Spanje en van Portugal en voor de Shetland Box, alsmede die in het kader van de visserij-overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen.

Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur ⁽¹⁾, stelt de Raad vóór 31 december 1993 een communautair stelsel vast waarbij met name de voor alle communautaire vissersvaartuigen geldende regels worden bepaald inzake de minimuminformatie die in de door de Lid-Staten af te geven en te beheren visvergunningen moet zijn vermeld, onverminderd specifieke communautaire visvergunningstelsels, die de Commissie zal blijven beheren. De Commissie is van oordeel dat, in het kader van dit beheer door de Lid-Staten, op communautair niveau de nodige regels zouden moeten worden vastgesteld opdat zij in kennis wordt gesteld van de door elke Lid-Staat vastgestelde uitvoeringsbepalingen, de gegevens inzake de activiteiten waarvoor visvangstvergunningen voor de beroepsvisserij nodig zijn, alsmede van de bepalingen inzake de intrekking of de schorsing van visvergunningen. Daardoor zou er meer duidelijkheid komen over de exploitatie van de bestanden door de afzonderlijke vaartuigen.

Wat de controle op de invoering van vissersregisters betreft, zij erop gewezen dat de Commissie, zowel voor het bestaande gegevensbestand van vissersvaartuigen, de door elke Lid-Staat op basis van de in de visvergunningen vermelde gegevens opgestelde gegevensbestanden, als de gegevensbestanden die voor de bevestiging van de gegevens zijn opgesteld overeenkomstig de nieuwe controleverordening toegang heeft tot de gegevens van de Lid-Staat om de juistheid ervan te verifiëren, zonder de vertrouwelijkheid aan te tasten.

2. Wat de sociale zekerheid betreft, beschikt de Gemeenschap slechts over beperkte mogelijkheden om in te grijpen in het recht op prestaties of in de hoogte van de uitkeringen die door de sociale-zekerheidsstelsels van de Lid-Staten worden geboden.

Op grond van het actieprogramma voor de tenuitvoerlegging van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden, heeft de Raad Aanbeveling 92/442/EEG ⁽²⁾ betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming vastgesteld.

In deel 1.A van de aanbeveling wordt herhaald dat het aan de Lid-Staten is om de beginselen en de organisatie van hun eigen stelsel van sociale zekerheid vast te stellen. Dat omvat dus niet alleen de specifieke regelingen inzake het recht op werkloosheidsverzekering, maar ook talrijke vormen van sociale bijstand die in de Lid-Staten bestaan.

3. De Commissie acht het wenselijk dat de structuur van de beroepsorganisaties in de visserijsector wordt versterkt, zodat deze organisaties een aantal verantwoordelijkheden op zich kunnen nemen bij de uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Daartoe zal zij in de uitvoeringsbepalingen van het Financieringsinstrument voor de Oriën-

tatie van de Visserij (FIOV) voorstellen communautaire steun te verlenen voor de maatregelen van collectief belang die door het bedrijfsleven zelf worden uitgevoerd.

(¹) PB nr. L 389 van 31. 12. 1993.

(²) PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2620/93

van Filippas Pierros (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/25)

Betreft: Studie van de strategieën voor de economische ontwikkeling van de Griekse regio Ilias

De regio Ilias in Zuidwest-Griekenland, met een werkloosheidspercentage van minstens 22 %, een inkomen per hoofd van de bevolking lager dan het landelijke gemiddelde en een op de agrarische sector steunende economie die nog steeds gebukt gaat onder de gevolgen van de aardbeving die dit gebied trof in maart 1993, zou een studie willen laten verrichten naar strategieën voor economische ontwikkeling.

Kan de Commissie mededelen of zij bereid is garant te staan voor de financiering van deze studie of van een gedeelte daarvan?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2623/93

van Filippas Pierros (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/26)

Betreft: Speciaal ontwikkelingsprogramma voor het departement Elis

De catastrofale aardbevingen waardoor het Griekse departement Elis dit voorjaar werd getroffen en de naschokken die tot op heden toe onverminderd doorgaan, hebben niet alleen onmetelijke materiële schade aangericht maar ook elke sociaal-economische bedrijvigheid stilgelegd.

Aangezien Elis een overwegend landbouwgebied is met een grote werkloosheid, vooral onder jongeren, een gebrekkige infrastructuur en een broos produktiepatroon, is het volstrekt noodzakelijk ten spoedigste een speciaal ontwikkelingsprogramma voor deze regio in het leven te roepen met als voornaamste doel de schade te herstellen en de verdere ontwikkeling en sanering van de streek te bevorderen.

Wat is het standpunt van de Commissie in deze?

Gecombineerd antwoord van de heer Millan namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-2620/93 en E-2623/93

(30 november 1993)

Griekenland heeft reeds 400 000 ecu spoedhulp ontvangen voor het gebied Ilias, dat dit voorjaar door een aardbeving is getroffen. De Commissie is evenwel bereid na te gaan of een communautaire bijdrage in de financiering van een ontwikkelingsprogramma voor het rampgebied kan worden verleend als daarom door de Griekse autoriteiten wordt verzocht in het kader van de regelingen die vanaf 1 januari 1994 voor nieuwe acties van de Structuurfondsen gelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2648/93

van Otto Habsburg (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/27)

Betreft: Niet-nakoming van de voorschriften betreffende de handbagage bij vlieggreizen

In zijn geenszins volledig antwoord op mijn vraag heeft commissaris Matutes, hoewel hij het risico van het meevoeren van een te groot aantal stuks handbagage erkende, zich niet bereid verklaard een dienovereenkomstige dwingende richtlijn op te stellen. Op mijn mondelinge vraag aan de heer Christophersen op 16 juli 1993 heeft deze toegegeven dat de Commissie waarschijnlijk op dit gebied bevoegd is.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij bij richtlijnen ten aanzien van het meevoeren van handbagage bij vlieggreizen in de Gemeenschap bevoegd is of niet;
2. of zij, wanneer zulks het geval is, bereid is een richtlijn op dit stuk op te stellen of dat gewacht moet worden op de volgende vliegtuigramp?

Antwoord van de heer Matutes namens de Commissie

(3 maart 1994)

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 751/93 van het geachte Parlementslid over dezelfde kwestie heeft de Commissie aangegeven dat zij zich beraadt over de initiatieven die ter zake kunnen worden genomen.

Het probleem van de handbagage die door de passagiers in de cabine wordt meegenomen, heeft allerlei aspecten die met het oog op de voorbereiding van een eventuele communautaire regelgeving zorgvuldig moeten worden bestudeerd.

De Commissie hoopt volgend jaar te beschikken over de resultaten van een studie van de met handbagage samenhangende veiligheidsproblemen.

Een eventueel initiatief ter zake past in het kader van de maatregelen die de veiligheid van het vervoer kunnen verbeteren. Krachtens artikel 75 van het EG-Verdrag als gewijzigd bij het Verdrag betreffende de Europese Unie is de Gemeenschap hiervoor bevoegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2649/93

van Klaus Wettig (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 251/28)

Betreft: Productie van natriumcarbonaat (soda) in de Europese Gemeenschap

Soda is een belangrijke grondstof voor de vervaardiging van glas en staal alsmede voor de chemische en wasmiddellenindustrie.

De situatie van sodaproductanten is sedert 1989 aanzienlijk slechter geworden. Een tot dat jaar geldende EG-anti-dumpingregeling werd niet verlengd. Een verdere druk op de Europese producenten werd veroorzaakt door de invoer uit Oost-Europa. In 1992 bedroeg de invoer in totaal 800 000 ton hetgeen meer dan 13 % van het Europese sodaverbruik uitmaakt. De marktaandeelen van de Amerikaanse producenten zijn sedert 1990 van 0,9 % tot 11,3 % van de EG-markt gestegen terwijl in dezelfde periode het aandeel van de EG-producenten van 95,8 % op 83,6 % is gezonken. Deze moeilijke situatie heeft ertoe geleid dat onder andere in België en Duitsland verscheidene sodafabrieken moesten worden gesloten en dat duizenden arbeidsplaatsen gevaar lopen of reeds verloren zijn gegaan. Als oorzaken voor deze situatie zijn de volgende factoren te noemen:

- de dumpingmarge bij de invoer uit de Verenigde Staten bedraagt 23,9 dollar of 14,6 % per ton soda cif Europa;
- bij de invoer van soda uit Polen, Bulgarije en Roemenië worden de invoerrechten niet, zoals was gepland, met een langere overgangsperiode toegepast;
- in het kader van de GATT-onderhandelingen wordt een tijdelijke versnelde verlaging van de douanerechten voor de invoer van soda uit de Verenigde Staten nagestreefd.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoe zij deze sedert kort verscherpte mededingingssituatie denkt af te zwakken om de sodaproductanten de mogelijkheid te bieden een herstructurering van hun sector door te voeren;
2. wanneer zij de dumpingsituatie nader aan een onderzoek denkt te onderwerpen;

3. of zij voornemens is een verlenging van de termijn voor de trapsgewijze verlaging van de invoerrechten op de in de Gemeenschap ingevoerde soda van 5 tot 15 jaar in het kader van de GATT na te streven waarbij het invoerrecht gedurende de eerste vijf jaar op zijn huidige niveau van 10 % zal worden gehandhaafd?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(11 maart 1994)

1 en 2. In juni 1993 is bij de Commissie een klacht ingediend door de Europese Raad van de bonden van de chemische nijverheid. Deze luidde dat er bij de invoer van natriumcarbonaat uit de Verenigde Staten sprake zou zijn van dumping en dat deze invoer aanmerkelijke schade zou toebrengen aan de bedrijfstak in de Gemeenschap.

De Commissie heeft een anti-dumpingprocedure ingeleid; het bericht van inleiding is op 6 augustus 1993 gepubliceerd ⁽¹⁾. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad heeft zij onmiddellijk na de publikatie van het bericht van inleiding een onderzoek geopend.

De Commissie wijst erop, dat voor de invoer van licht natriumcarbonaat uit Bulgarije, Polen en Roemenië anti-dumpingrechten gelden, zoals bepaald in Verordening (EEG) nr. 1306/89 van de Raad ⁽²⁾.

3. De resultaten van de GATT-onderhandelingen weer spiegelen het vorig jaar in Tokio door de staatshoofden goedgekeurde voorstel tot harmonisering van de douanerechten in de chemiesector. Dit voorstel voorzag in een verlaging van alle rechten van 10 % of minder tot het desbetreffende geharmoniseerde recht (voor natriumcarbonaat 5,5 %) over een tijdvak van vijf jaar. Er werd niet voorzien in een speciale regeling voor bepaalde producten.

⁽¹⁾ PB nr. C 213 van 6. 8. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 131 van 13. 5. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2745/93

van Günter Topmann (PSE)

aan de Commissie

(16 september 1993)

(94/C 251/29)

Betreft: Transit-overeenkomst tussen de Gemeenschap en Oostenrijk

De Europese Gemeenschap heeft zich in het kader van de met Oostenrijk gesloten transit-overeenkomst verplicht op

korte en middellange termijn infrastructuurmaatregelen voor de spoorwegen te treffen, ten einde het spoorweg- en gecombineerde vervoer te verbeteren. Op Duits grondgebied gaat het o.a. om de uitbreiding van de spoorwegverbinding München—Mühldorf—Freilassing (bijlage IV van de overeenkomst).

In strijd met de oorspronkelijke doelstellingen voor de uitbreiding zouden reeds thans niet onaanzienlijke vertragingen zijn opgelopen. Bovendien schijnt nog niet vast te staan, of de noodzakelijke uitbreiding van het tracé München—Mühldorf—Freilassing überhaupt ten uitvoer zal worden gelegd.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij van bovengenoemde verträgen op de hoogte is,
2. of zij kan bevestigen dat de tenuitvoerlegging van de uitbreiding van het tracé München—Mühldorf—Freilassing niet zeker is,
3. of zij, mochten bovengenoemde beweringen kloppen, hierin een overtreding ziet tegen de transit-overeenkomst en tegen de communautaire wetgeving,
4. wat zij denkt te doen, ten einde te waarborgen dat de in de overeenkomst vastgelegde infrastructuurmaatregelen op het gebied van de Gemeenschap worden nagekomen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(3 februari 1994)**

1. Volgens inlichtingen die de Commissie van de Duitse autoriteiten ontvangen heeft, moet de verklaring voor de verträgen in de veel hoger uitvallende kosten van het project worden gezocht. Met name moet hier gewezen worden op de niet ingecalculerde noodzakelijke maatregelen ter vermindering van de geluidshinder, waarvoor extra investeringen nodig zijn. Uit bezuinigingsoverwegingen ziet de Deutsche Bundesbahn zich daarom genoodzaakt de detailplanning van het project nogmaals onder de loop te nemen.

2. Ondanks de noodzaak de kosten bij de detailplanning van het project binnen de perken te houden, is de Deutsche Bundesbahn, volgens de door de Commissie ontvangen inlichtingen, nog steeds voornemens daadwerkelijk tot aanleg van het tracé München—Mühldorf—Freilassing over te gaan.

3. De Commissie gaat ervan uit dat het project, zoals in de transit-overeenkomst voorzien, normaal doorgang zal vinden. Bovendien wordt in deze transit-overeenkomst bepaald dat men bij de aanleg van de vereiste infrastructuur op het grondgebied van de Gemeenschap aangewezen is op de bereidheid van de Lid-Staten de verantwoordelijkheid te aanvaarden voor werkzaamheden betreffende die delen van het tracé welke op hun grondgebied liggen.

4. Wat het tracé München—Mühldorf—Freilassing betreft, zal de Commissie de resultaten van het genoemde onderzoek naar de planning van het project aan de hand van de transit-overeenkomst evalueren en dan eventueel met de Duitse autoriteiten bespreken hoe de aanleg van dit tracé effectief te realiseren is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2778/93

van Brigitte Ernst de la Graete (V)

aan de Commissie

(28 september 1993)

(94/C 251/30)

Betreft: Met het hormoon BST behandeld vlees

De Commissie keurde op 15 januari 1992 een verslag goed over BST (bovine somatotropine) dat de veiligheid van dit groeihormoon op losse schroeven stelt.

De heer Mac Sharry, lid van de Commissie, beantwoordde op 20 mei 1992 mijn schriftelijke vraag nr. 421/92 ⁽¹⁾ en kondigde een verslag van de Commissie voor juni 1993 aan.

Wat zijn de conclusies van dit verslag over:

1. de invoer en afzet van BST in Europa,
2. de invoer en afzet van vlees uit landen waar het gebruik van dit hormoon niet is verboden?

⁽¹⁾ PB nr. C 242 van 21. 9. 1992, blz. 36.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(16 december 1993)**

Het geachte Parlementslid wordt erop geattendeerd dat het verslag van de Commissie met betrekking tot bovine somatotropine (BST) en de toediening ervan aan melkkoeien ter stimulering van de melkproductie ⁽¹⁾ aan het Parlement en aan de Raad is toegezonden.

In dit verslag wordt geconcludeerd dat het in de handel brengen van BST en de toediening ervan aan melkkoeien in de Gemeenschap dient te worden verboden zolang de melkquotaregeling van toepassing is. Een voorstel om deze conclusies in praktijk te brengen zal binnenkort aan het Parlement en aan de Raad worden voorgelegd.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 331 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2874/93**van Carlos Robles Piquer (PPE)****aan de Commissie***(4 oktober 1993)**(94/C 251/31)*

Betreft: Technologische vernieuwing van de auto-onderdelenindustrie

Nu blijkt dat zelfs het grootste automobielfabriek van Europa niet kan uitgroeien tot een wereldconcern, maar hooguit tot een regionaal concern (The Economist, Is there room for Volkswagen?, 28 augustus 1993) en Europese fabrikanten discussiëren over methodes om hun betrekkingen met leveranciers te optimaliseren door modellen te nemen van efficiëntere concurrenten, komen er berichten binnen dat de auto-onderdelenindustrie in Japan zich in toenemende mate een onafhankelijke positie verwerft.

Gebleken is dat deze kleine leveranciers hun onafhankelijke positie te danken hebben aan hun capaciteit om zich in de loop van de jaren '80 technologisch te vernieuwen, waarbij ze de revolutionaire ontwikkelingen in de micro-elektronica op de voet volgden (Japan Update, augustus 1993).

Kan de Commissie nadere gegevens verstrekken over de huidige toestand en de vooruitzichten van de Europese auto-onderdelenindustrie?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(14 januari 1994)

De automobielfabrikanten dienen hun concurrentiepositie veilig te stellen op een markt die steeds sterker een mondiaal karakter krijgt. De bedrijven in deze sector kunnen dan ook niet meer als regionale ondernemingen worden beschouwd.

Bij de geleidelijke verandering die zich momenteel in de Europese auto-onderdelenindustrie voltrekt, vertoont de structuur van deze sector, evenals in Japan, in toenemende mate een piramidaal karakter, dat voortvloeit uit de vermindering van het aantal directe toeleveranciers en de ontwikkeling van doelmatige partnerships.

De essentiële rol van de belangrijkste fabrikanten van auto-onderdelen in deze structuur moet worden benadrukt. Hun verantwoordelijkheid strekt zich namelijk hoe langer hoe meer uit tot het ontwerpen en het ontwikkelen van subsystemen. Gezien de ontwikkeling naar steeds geavanceerdere systemen zullen zij bovendien in staat moeten zijn technologisch zeer hoogwaardige componenten te ontwikkelen, in nauwe samenwerking met de autofabrikanten.

Voorts moet erop worden gewezen dat de vorming van partnerships niet neerkomt op een grotere afhankelijkheid van de toeleveranciers ten opzichte van opdrachtgevers,

maar inhoudt dat evenwichtige contractuele verbintenissen worden aangegaan waarin het belang centraal staat dat beide partijen hebben bij het gezamenlijk zoeken naar optimale oplossingen voor problemen met betrekking tot de ontwikkeling of de vervaardiging van produkten.

Verder moet worden opgemerkt dat de automobiellndustrie de fabrikanten van onderdelen aanspoort tot een grotere zelfstandigheid door uitbreiding van hun afnemers in andere sectoren. Hierdoor kunnen de autofabrikanten bij de ontwikkeling van een nieuw produkt, indien nodig, gemakkelijker voor een andere toeleverancier kiezen, terwijl de fabrikanten van onderdelen erdoor worden aangezet te streven naar de kritische omvang die op een steeds concurrerende communautaire markt noodzakelijk is.

De automobielelektronica is een belangrijke strategische ontwikkelingslijn voor een groeiend aantal fabrikanten van onderdelen in Europa. Deze hebben, vaak in samenwerking met de autofabrikanten, hulp-, regel- en controleapparatuur ontwikkeld die kan worden toegepast voor de belangrijkste functies van de auto (injectie, verlichting, remsystemen, besturing en ophanging). Momenteel wordt gewerkt aan de ontwikkeling van een elektronisch systeem waarin alle functies van het voertuig zijn geïntegreerd (multiplexing) en aan in het voertuig ingebouwde systemen voor routegeleiding en verkeersinformatie. Dank zij deze systemen moeten nieuwe bedrijven uit de sectoren informatica, telecommunicatie of consumentenelektronica zich gemakkelijker een plaats kunnen verwerven in de auto-onderdelenindustrie; tevens bieden zij nieuwe mogelijkheden voor de markt op het gebied van het verkeersbeheer.

Het aandeel van de in een auto ingebouwde elektronische systemen zal in 1995 waarschijnlijk 13 % van de kostprijzen vormen; in 2010 zal dat waarschijnlijk 25 % zijn. Het gaat dus om een zeer belangrijke sector, waarvan de innovatiecapaciteit een van de belangrijkste factoren vormt voor de toekomstige concurrentiepositie van de Europese automobiellndustrie.

Er dient overigens op te worden gewezen dat de auto van de toekomst schoner, veiliger en comfortabeler moet zijn om te beantwoorden aan de steeds hogere eisen op het gebied van het milieu en de kwaliteit van het leven. Autofabrikanten en de fabrikanten van onderdelen zullen meer moeten investeren in onderzoek op het gebied van nieuwe materialen, aandrijfsystemen en nieuwe productie- en assemblagetechnieken.

De Commissie streeft ernaar de innovatiecapaciteit van de industrie te bevorderen door middel van haar programma's voor onderzoek en ontwikkeling, in het kader waarvan bedrijven uit verschillende Lid-Staten kunnen samenwerken aan een bepaald pre concurrentieel onderzoekprogramma.

Van de communautaire programma's op het gebied van het automobiellonderzoek moeten in het bijzonder de programma's „industriële technologie”, „milieu” en „energie” worden genoemd, alsmede de programma's op het gebied van informatie- en communicatietechnologie, zoals het project „Micromobile”, dat in het bijzonder betrekking heeft op de in auto's toegepaste micro-elektronica, en het programma „Drive”, dat onder andere gericht is op de

ontwikkeling van boordsystemen voor routegeleiding, verkeersinformatie en communicatie (tussen voertuigen onderling en met de infrastructuur).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2880/93**van Mihail Papayannakis (NI)****aan de Commissie***(4 oktober 1993)**(94/C 251/32)*

Betreft: Schending van Richtlijn 90/313/EEG

Ten aanzien van Richtlijn 90/313/EEG ⁽¹⁾ inzake de vrije toegang tot milieu-informatie is in Griekenland Wet nr. 1599/86 van kracht over de betrekkingen tussen de Staat en de burgers; deze wet bepaalt dat iedere natuurlijke of rechtspersoon toegang kan hebben tot administratieve documenten. De wet is uitgevaardigd in toepassing van artikel 10, lid 3, van de Griekse grondwet, waarbij wordt bepaald dat de bevoegde autoriteit dient te antwoorden op vragen met een informatief karakter, voor zover dit bij een specifieke wet wordt geregeld. Genoemde wet is echter een kaderwet en vormt als zodanig slechts het uitgangspunt voor een desbetreffende regeling; vereist is de uitvaardiging van concrete administratieve besluiten betreffende de omzetting van bovengenoemde richtlijn, welke besluiten tot op heden niet zijn uitgevaardigd, met als resultaat dat de richtlijn niet wordt toegepast.

Kan de Commissie medelen of zij de procedure krachtens artikel 169 van het EEG-Verdrag betreffende de tenuitvoerlegging van genoemde richtlijn door Griekenland op gang heeft gebracht of op gang zal brengen; kan zij tevens aangeven welke andere concrete maatregelen zij denkt te nemen opdat de Griekse Regering de kaderwet zeven jaar na zijn inwerkingtreding ook in de praktijk zal doen werken waardoor harmonisatie met de EEG-richtlijnen kan worden bereikt?

⁽¹⁾ PB nr. L 158 van 23. 6. 1990, blz. 56.

Antwoord van de heer Paleokrassas**namens de Commissie***(23 februari 1994)*

In het kader van de haar bij het EEG-Verdrag verleende bevoegdheden heeft de Commissie tegen Griekenland reeds de in artikel 169 van het EEG-Verdrag bedoelde procedure ingeleid wegens het niet mededelen van de nationale maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 90/313/EEG inzake de vrije toegang tot milieu-informatie. Deze procedure is thans gaande.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2954/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(20 oktober 1993)**(94/C 251/33)*

Betreft: Werving voor de Partij van de Nieuwe Democratie met EEG-gelden

Nu Griekenland midden in de verkiezingsstrijd verkeert, maakt de regering van de heer Mitsotakis op het televisiescherm reclame voor wat zij gepresteerd heeft, en wel met gelden van de Gemeenschap.

Hoe denkt de Commissie hier op te treden om te voorkomen dat de Gemeenschap de verkiezingscampagne van de Nieuwe Democratie financiert?

Antwoord van de heer Millan**namens de Commissie***(14 januari 1994)*

De Commissie wijst het geachte Parlements lid erop dat de Gemeenschap geen financiële steun heeft verleend voor campagnes van de Griekse politieke partij „Nieuwe Democratie”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2964/93**van Christine Crawley (PSE)****aan de Commissie***(20 oktober 1993)**(94/C 251/34)*

Betreft: Verkoop van bevroren rundvlees aan West-Afrika

Naar verluidt stelt de Europese Gemeenschap bevroren rundvlees ter beschikking voor verkoop in West-Afrika.

Kan de Commissie mededelen of dit rundvlees onder de plaatselijke marktprijs wordt verkocht en, zo ja, is zij enigszins op de hoogte van het effect dat dit kan hebben voor de welvaart van dat deel van de plaatselijke bevolking dat voor zijn levensonderhoud wellicht afhankelijk is van de veehandel?

Antwoord van de heer Steichen**namens de Commissie***(22 december 1993)*

Het grootste deel van het bevroren rundvlees dat aan West-Afrika wordt verkocht, bestaat over het algemeen uit

stukken rundvlees van lage kwaliteit, waarvan de prijs noodzakelijkerwijs onder het gemiddelde prijsniveau voor lokaal geproduceerd rundvlees (alle kwaliteiten) ligt. Het is moeilijk uitspraken te doen op basis van een prijsvergelijking voor rundvlees van uiteenlopende kwaliteiten.

De Commissie is zich ervan bewust welke gevolgen een groeiende rundvleesexport naar West-Afrika kan hebben voor de produktie en handel op lokaal en regionaal niveau. Daarom heeft zij besloten om met ingang van 12 juni 1993 de uitvoerrestituties voor bepaalde rundvleesexporten naar West-Afrika met 15 % te verlagen. Voorts zijn alle uitvoerrestituties voor rundvlees per 31 juli 1993 met 5 % verlaagd en per 27 november 1993 met nog eens 5 %. De Commissie onderzoekt momenteel de problematiek op dit terrein en zal mogelijk in een later stadium met nieuwe voorstellen komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2985/93

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(25 oktober 1993)
(94/C 251/35)

Betreft: Phebus

Het gevaar dat het bij de geplande kernsmelting in de Franse testreactor Phebus tot een kernramp komt, wordt zelfs door bij dit project betrokken wetenschappers niet geheel uitgesloten.

1. Welke technische voorzorgsmaatregelen zijn genomen om een stoomexplosie in de reactor te voorkomen;
2. Is in een allesomvattende en permanente controle tijdens de test voorzien;
3. Hoe riskant zijn de tot dusver onberekenbare chemische reacties van het gesmolten uraniumdioxide en de uiterst radioactieve splijtstoffen daarvan enerzijds en de materialen in de bekleding van de brandstofelementen, de ceramische materialen en de metalen in de koelstofbuizen anderzijds;
4. Wat is het doel van de verzamelde gegevens;
5. Wie zal de beschikking hebben over deze wetenschappelijke gegevens?

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
(11 februari 1994)

1. De testbrandstof waar het experiment om draait, wordt in een cel geplaatst midden in de kern van de reactor en met een uit twee stalen cilinders bestaande veiligheidsstructuur geïsoleerd. Een hevige reactie van het water met de

splijtstof zou alleen mogelijk zijn, indien er op het moment dat de splijtstof smelt, een groot gat in de buis van de testcel wordt geslagen. Daarom wordt enerzijds deze buis door een 12 mm dikke isolerende zirkoniumlaag beschermd en worden anderzijds de veiligheidsbuizen zo gemaakt dat zij tegen een druk van 720 bar bestand zijn. Daar komt nog bij dat het reactorgebouw als opsluitingsbarrière fungeert en als zodanig zelfs een zich tijdens het experiment voordoende aardshok zou kunnen weerstaan.

2. Een volledige en permanente controle op het experiment wordt verzekerd door 400 meetinstrumenten, de vakbekwaamheid van de medewerkers en het grote aantal analyses door middel van berekeningen onder normale omstandigheden en bij storingen.

3. De reacties tussen het uraniumoxide en de omringende constructiematerialen zijn wel evalueerbaar, maar zijn reeds betrekkelijk goed bekend, dank zij onderzoek van het reactorafval van Three Mile Island 2 (TMI 2) en de eerder uitgevoerde reactorexperimenten. Doordat uraniumoxide chemisch zeer stabiel is, komt er bij deze reacties slechts weinig energie vrij terwijl er soms zelfs energie verbruikt wordt. De chemische reacties als gevolg van de vrijkomende splijtingsprodukten — een totale hoeveelheid van enige tientallen grammen — leveren geen enkel gevaar op.

4. Het uiteindelijke doel van het Phebus-programma is een betere bescherming van mens en milieu tegen het gevaar dat kerncentrales nu en in de toekomst toch nog kunnen opleveren, door een betere kennis van de manier waarop ernstige ongelukken zich zouden voltrekken. De doelstellingen van het programma zijn meer in detail uitgelegd aan de bevoegde Parlementscommissie, en worden ook in tal van publikaties op dit gebied beschreven.

5. De wetenschappelijke resultaten worden doorgegeven aan de instanties die in de verschillende deelnemende landen bij het programma betrokken zijn (IPSN/Frankrijk; EDF/Frankrijk; STI/GCO; NRC/VS; Nupec/Japan; Kaeri/Korea; COG/Canada). Alle Lid-Statens hebben toegang tot dit project volgens de regels betreffende maatregelen en projecten waartoe de Commissie een financiële bijdrage levert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3028/93

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(29 oktober 1993)
(94/C 251/36)

Betreft: Winning van graniet, leem en grind in dagbouw in de Harz (Sachsen-Anhalt) en het ertsgebergte (Sachsen) zonder de vereiste vergunning

Is het de Commissie bekend

— dat in de Duitse deelstaten Saksen (b.v. in Saupersdorf, Hartmannsdorf en Schneeberg) en Saksen-Anhalt

(Harz) bodemschatten zoals graniet, leem en grind worden gewonnen zonder de vereiste vergunning;

- dat deze winning in dagbouw zonder vereiste vergunning gerechtvaardigd wordt aan de hand van het niet meer geldende DDR-recht;
- dat daarentegen volgens Duits recht voor ondergrondse mijnbouw wel degelijk een omvangrijke vergunningsprocedure op gang moet worden gebracht;
- dat bijgevolg in de nieuwe Duitse deelstaten tweërlei mijnrecht geldt;
- dat door deze ernstige ingrepen in de natuur de betrokken EG-burgers de hun toekomende bescherming tegen milieubederf onthouden wordt;
- dat door deze dagbouw ook het streven van de gemeenten om een toerisme-infrastructuur tot stand te brengen, verijdeld wordt?

Wat denkt de Commissie in verband met deze schending van EG-recht te doen?

Is de Commissie niet ook van mening dat het hier om een concurrentiedistorsie gaat, aangezien de exploitanten van deze nieuwe wingebieden voornamelijk uit de oude deelstaten en bijgevolg uit een streek komen waarin het Duitse mijnrecht — in tegenstelling tot de huidige praktijk in nieuwe deelstaten — ook daadwerkelijk wordt toegepast?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(7 februari 1994)

1—4. De communautaire richtlijnen inzake mijnen en steengroeven zijn in Duitse wettelijke bepalingen omgezet. De Commissie ziet toe op de tenuitvoerlegging van het communautaire recht en is niet bevoegd voor de tenuitvoerlegging van het Verenigingsverdrag. Voor zover de Commissie bekend is, zijn in de nieuwe Länder dezelfde mijnbouwwetten van toepassing als in de oude Länder, behalve dat sommige grondstoffen nog altijd als „Bergfrei” (vrij voor ontginning) te boek staan, hetgeen betekent dat hiervoor een concessie kan worden verleend (terwijl dit niet mogelijk is in de oude Länder, waar deze aan de grondeigenaar toebehoren). Voor alle vormen van mijnbouwactiviteiten in Duitsland moet vooraf een vergunning worden afgegeven. In de nieuwe Länder kunnen grondstoffen, die dus „Bergfrei” zijn, sneller ontgind worden, zodat er voldoende hoeveelheden van deze stoffen voor de ontwikkeling van de infrastructuur en dus ook voor de economische opbouw van deze streken voorhanden zijn.

5 en 6. De Commissie kan alleen dan optreden indien er sprake is van een inbreuk op de communautaire richtlijnen (hetgeen niet het geval is).

Aangezien het eenieder vrij staat de grondstoffenvoorkomens in de nieuwe Länder te ontginnen, is er geen sprake van concurrentievervalsing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3169/93

van Enrico Falqui (V), Gérard Onesta (V), Jean-Pierre Raffin (V), Virginio Bettini (V), Gianfranco Amendola (V), Eva-Maria Quistorp (V), Eugenio Melandri (V), Claudia Roth (V), Hiltrud Breyer (V), Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V), Wilfried Telkämper (V), John Iversen (V), Birgit Cramon Daiber (V), Paul Staes (V), Yves Frémion (V), Paul Lannoye (V), Maria Aglietta (V), Bruno Boissière (V), Marie Isler Béguin (V), Aline Archimbaud (V), Rinaldo Bontempi (PSE), Alexander Langer (V), Luciano Vecchi (PSE), Antoni Gutiérrez Díaz (NI), Biagio De Giovanni (PSE), Maria Santos (PSE), Max Simeoni (ARC), Vincenzo Mattina (PSE), Karl Partsch (LDR), Jannis Sakellariou (PSE), Heribert Barrera i Costa (ARC), Pedro Canavarro (ARC), Anna Catasta (PSE), Edward Newman (PSE), Pasqualina Napoletano (PSE), Renzo Trivelli (PSE), Birgit Bjørnvig (ARC), Diego Santos López (ARC), Elda Pucci (LDR), Dacia Valent (NI), Pierre Carniti (PSE), Ulla Sandbæk (ARC), Alexander Falconer (PSE), António Coimbra Martins (PSE), Luciana Castellina (NI), Mario Melis (ARC) en Marguerite-Marie Dinguirard (V)

aan de Commissie
(19 november 1993)
(94/C 251/37)

Betreft: Veroordeling van Sergio Andreis, regionaal afgevaardigde van de Groenen, wegens het openbaar maken van gegevens van een onderzoek naar risicobedrijven op het Lombardische grondgebied

1. Op 1 juli jl. werd Sergio Andreis, voormalig nationaal afgevaardigde, veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden omdat hij in 1986, toen hij regionaal afgevaardigde was in Lombardije, gegevens bekendmaakte over risicobedrijven in zijn regio.

2. De oproep van het parket vermeld uitdrukkelijk dat de veroordeling werd uitgesproken op grond van het feit dat de regionaal afgevaardigde zich niet heeft gehouden aan het verbod van de regionale regering om deze gegevens te publiceren.

3. Dit verbod is echter in strijd met de in 1982 (vier jaar voor de feiten) in de Seveso-richtlijn vastgelegde verplichting om risicosituaties te melden.

4. Is de Commissie niet van mening dat zij stappen moet ondernemen bij de Italiaanse Regering, zodat de beroepsinstantie met kennis van zaken over de feiten kan oordelen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(12 januari 1994)

De geachte Parlementsleden worden verwezen naar het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-938/93 van de heer Falqui tijdens het vragenuur op de zitting van het Parlement van oktober 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement 3-437 (oktober 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3184/93
van Mary Banotti (PPE)
aan de Commissie
(23 november 1993)
(94/C 251/38)

Betreft: Vooruitgang met betrekking tot de invoering van een uniform Europees systeem voor stekkers en stopcontacten

Kan de Commissie mededelen hoe ver men is gevorderd met de invoering van een geharmoniseerd Europees systeem voor stekkers en stopcontacten (CEI 906-1). Voor de consument zijn aan een dergelijk systeem duidelijk voordelen verbonden. Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen naar aanleiding van het rapport van het Technisch Comité van CEN (mei 1993)?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(7 december 1993)

De Commissie is het volledig met het geachte Parlementsleden eens dat de harmonisatie van stekkers en stopcontacten voordelen zou hebben en voor de totstandbrenging van de interne markt in deze specifieke sector van belang zou zijn.

De Commissie heeft kennis genomen van het besluit dat de Algemene Vergadering van het Cenelec (juni 1993), rekening houdend met de stand van de werkzaamheden van zijn technisch comité, ter zake genomen heeft; dit besluit houdt in dat de harmonisatiewerkzaamheden op dit gebied worden voortgezet en dat er naar een coherent en realistisch plan wordt gekeken om een nieuw, uniek Europees systeem, gebaseerd op reeds goedgekeurde internationale normen, in te voeren.

De Commissie heeft vernomen dat er tijdens de volgende algemene vergadering van het Cenelec een globaal voorstel ter goedkeuring zal worden voorgelegd. Vooralsnog kan de

Commissie, met inachtneming van het onafhankelijke karakter van de Europese normalisatie-instanties, dit initiatief alleen maar aanmoedigen en steunen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3300/93
van José Valverde López (PPE)
aan de Commissie
(24 november 1993)
(94/C 251/39)

Betreft: Bezorgdheid in de sector groenten en fruit in Spanje over de onderhandelingen over de overeenkomst EEG-Maghreb

De Spaanse landbouwers in de sector groenten en fruit zijn ernstig bezorgd over het onderhandelingsmandaat voor een associatieverdrag EEG-Maghreb. De nodige steun die door de Gemeenschap aan Marokko moet worden verleend, kan niet ten koste gaan van de Spaanse producenten van groenten en fruit. De communautaire preferentie moet blijven bestaan. De steun van de Gemeenschap moet erop worden gericht om de structuur van de landbouwproductie in die sectoren waarin Marokko geen zelfvoorziening heeft, te verbeteren.

Kan de Commissie mededelen welke fundamentele gedragsregels zij in deze sector denkt te volgen tijdens genoemde onderhandelingen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(25 februari 1994)

De Raad van de Europese Unie heeft op 6 december 1993 richtsnoeren voor onderhandelingen met het oog op de sluiting van een nieuwe overeenkomst met Marokko vastgesteld. Het gaat hierbij om een veelomvattende overeenkomst die erop gericht is de betrekkingen met Marokko op grond van een echt partnerschap te versterken. Voor het onderdeel „handelsverkeer van landbouwproducten” zal in de overeenkomst met name rekening worden gehouden met de problemen die zich bij de landbouw in de Gemeenschap voordoen in de sector groenten en fruit om ervoor te zorgen dat geen afbreuk wordt gedaan aan de communautaire preferentie. De Commissie zal dit doel ook voor ogen houden bij haar voorstellen inzake de herziening van de gemeenschappelijke marktordeningen voor de sector groenten en fruit.

De Commissie is het voorts met het geachte Parlementsleden eens dat de ontwikkeling van teelten waarvan de productie niet groot genoeg is om in de eigen behoeften van Marokko te voorzien, zoveel mogelijk moet worden gestimuleerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3330/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(24 november 1993)**(94/C 251/40)***Betreft:** Hulp aan Zuid-Afrika

Zuid-Afrika zal binnenkort weer handel kunnen drijven met de wereldgemeenschap, nadat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties besloten heeft tot opheffing van alle sancties tegen het regime van Pretoria. De Verenigde Naties deden een beroep op alle Lid-Staten om het handelsverkeer met Zuid-Afrika, welks economie dringende behoefte aan buitenlandse investeringen heeft, onmiddellijk weer op te vatten.

Kan de Commissie ons mededelen op welke wijze de Gemeenschap dit land zal helpen?

Antwoord van de heer Marín**namens de Commissie***(22 februari 1994)*

De Commissie heeft in haar mededeling aan de Raad van 29 september 1993 betreffende de richtsnoeren voor een beleid ter ondersteuning van het democratiseringsproces in Zuid-Afrika gewezen op de ernst van de problemen en uitdagingen voor Zuid-Afrika tijdens dit proces in een situatie van uiterst grote sociale en economische ongelijkheid in combinatie met hooggespannen verwachtingen op het gebied van, onder andere, onderwijs, gezondheidszorg en plattelandsontwikkeling. Bij de uitvoering van de verklaring van de Raad Ontwikkeling van 25 mei 1993, die voor de korte termijn voorziet in aanpassing van het speciaal programma om beter bij te dragen tot het lenigen van basisbehoeften en onmiddellijke noden, alsmede tot verbetering van de levensstandaard, legt de Commissie bijzonder de nadruk op democratisering, beginselen van de rechtsstaat, mensenrechten, deugdelijk openbaar bestuur, betrokkenheid van de bevolking en oprichting van instellingen. Het bedrag voor het speciaal programma moet op een hoog niveau worden gehouden en mag in de overgangsperiode beslist niet worden verlaagd.

De Raad Algemene Zaken van 9 november heeft overeenkomstig de algemene richtsnoeren van de Europese Raad van 29 oktober zijn goedkeuring gehecht aan een gemeenschappelijk optreden ten aanzien van Zuid-Afrika voor de totstandbrenging van een samenwerkingskader waardoor de economische en sociale grondslagen van het overgangsproces worden geconsolideerd. De Commissie zal in dit verband een dialoog over deze problemen voeren met de Uitvoerende Overgangsraad (TEC).

Ook de vraagstukken met betrekking tot het handelsverkeer zullen binnenkort moeten worden onderzocht.

De Commissie is van plan om zodra er een regering na de democratische verkiezingen in Zuid-Afrika is gevormd, op grond van de resultaten van dit verkennend overleg de Raad

te verzoeken zijn goedkeuring te hechten aan onderhandelingsrichtsnoeren voor het opstellen van een langlopende, veelomvattende overeenkomst die zich uitstrekt tot het geheel van de bilaterale betrekkingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3331/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(24 november 1993)**(94/C 251/41)***Betreft:** Wijziging van enkele artikelen van de Overeenkomst van Lomé

Kan de Commissie ons mededelen of in het kader van het EEG-ACS-overleg gestreefd wordt naar een wijziging van die artikelen van de Overeenkomst van Lomé die betrekking hebben op het Financieel Protocol (bedrag, voorwaarden van toekenning, termijnen enz.) en het verstrekken van prikkels om de particuliere sector in deze landen te activeren?

Antwoord van de heer Marín**namens de Commissie***(28 januari 1994)*

De Commissie heeft inderdaad voorstellen gedaan in de door het geachte Parlementslid aangegeven zin. De kwestie van het bedrag wordt later behandeld.

Deze voorstellen zijn toegezonden aan de Raad, die ze momenteel aan het bestuderen is om een standpunt van de Gemeenschap vast te stellen. Dit laatste dient voor het einde van de maand februari 1994 ter kennis van de ACS-Staten te worden gebracht, overeenkomstig artikel 366 van de Overeenkomst van Lomé IV. Op dezelfde grondslagen dient de Commissie een mandaat te krijgen om begin mei 1994 onderhandelingen met de ACS-Staten aan te knopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3332/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(24 november 1993)**(94/C 251/42)***Betreft:** Hulp aan volkeren die getroffen zijn door oorlogen of natuurrampen

Kan de Commissie ons mededelen of de Gemeenschap beschikt over een speciaal steunprogramma voor de „reha-

bilitatie" van volkeren die ernstig getroffen zijn door oorlogen of natuurrampen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(17 januari 1994)

De Commissie heeft op dit moment geen speciaal programma voor de wederopbouw van landen en de rehabilitatie van bevolkingsgroepen die ernstig getroffen zijn door oorlogen of natuurrampen.

In het kader van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid van de Gemeenschap voert de Commissie een groot aantal wederopbouwprogramma's uit, waarvoor sinds 1992 bijna 600 miljoen ecu is uitgetrokken ten behoeve van zo'n twaalf ontwikkelingslanden. Eind november 1993 heeft de Commissie over de uitvoering van deze programma's in elk afzonderlijk land een voortgangsverslag gepubliceerd ⁽¹⁾ en aan de Raad en het Parlement doen toekomen.

In een mededeling aan de Raad en het Parlement van mei 1993 ⁽²⁾ heeft de Commissie voorgesteld een speciaal steunprogramma voor herstel op te zetten voor ontwikkelingslanden; hierdoor zou de Gemeenschap op dit gebied beter hulp kunnen verlenen en zou er een samenhangend kader komen voor de diverse programma's. Het Parlement heeft in een op 16 november 1993 aangenomen resolutie (A 3-329/93) zijn steun voor dit voorstel van de Commissie geuit. De Raad heeft het voorstel bestudeerd en op 2 december 1993 conclusies goedgekeurd inzake de hulp bij wederopbouw; hierbij werd niet besloten een nieuw programma op te zetten, maar wel werden de grote lijnen uitgezet voor toekomstige door de Gemeenschap en haar Lid-Staten te financieren programma's.

Bij gebrek aan eigen bronnen is de communautaire hulp bij wederopbouw tot nu toe gefinancierd uit een combinatie van kredieten voor ontwikkelingssamenwerking (EOF en begroting), die voor elk begunstigd land anders is. In de ontwerp-begroting voor 1994 wordt een nieuwe lijn opgenomen (B 7-5076), waardoor de inspanningen van de Gemeenschap kunnen worden uitgebreid en er beter kan worden ingespeeld op de behoeften van bevolkingsgroepen die getroffen zijn door conflicten of natuurrampen.

⁽¹⁾ Doc. SEC(93) 1926.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 204.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3333/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(24 november 1993)

(94/C 251/43)

Betreft: Arbeidskosten in de Gemeenschap

Uit een tabel van het Instituut van Duitse economen, waarin de prijzen van de goederen en koersen van de munteenheden worden verrekend in de kosten van één productie-eenheid, blijkt dat alle Europese landen lagere arbeidskosten hebben dan Duitsland. Wanneer we namelijk als uitgangspunt de arbeidskosten in Duitsland op 100 stellen, bedragen deze in de andere landen: België 94, Denemarken 93, Nederland 92, Luxemburg 86, Frankrijk 82, Spanje 81, Groot-Brittannië 77, Italië 74, Ierland 63, Portugal 58 en Griekenland 53.

Kan de Commissie bevestigen dat deze cijfers van het Instituut van Duitse economen overeenkomen met de werkelijke arbeidskosten in de verschillende Lid-Staten van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(28 maart 1994)

Daar het antwoord erg omvangrijk is, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3342/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(24 november 1993)

(94/C 251/44)

Betreft: Milieuramp te Pylos

Het zuidwesten van de Peloponnesus in het algemeen, en meer speciaal het kustgebied van Pylos, zijn door een zware milieuramp getroffen vanwege vervuiling door de door de tanker Iliad geloosde aardolie.

Ook de economie van Pylos heeft daar ernstig onder te lijden, en met name de sectoren visvangst en toerisme.

Op welke wijze kan de Gemeenschap ertoe bijdragen dat dit gebied zo spoedig mogelijk wordt gereinigd en de economie ervan zich weer kan herstellen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(23 februari 1994)**

De Commissie heeft de indruk dat het werk in verband met het opruimen van de door de tanker Iliad veroorzaakte verontreiniging inmiddels is voltooid en dat de verzekeraars van de eigenaren van de tanker de kosten van de reinigingsoperatie reeds hebben afgewikkeld en nu bezig zijn met het afwikkelen van claims voor schade die door de visserij en andere economische sectoren is opgelopen. Het is inmiddels gebleken dat de totale kosten onder de maximumbedragen liggen die zijn vastgesteld door het Internationaal Fonds voor de vergoeding van olievervuiling, waarbij Griekenland is aangesloten.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3354/93
van Sérgio Ribeiro (CG)
aan de Commissie
(24 november 1993)
(94/C 251/45)**

Betreft: Situatie in de Panasqueira-mijnen

Volgens berichten in de Portugese media en informatie van de vakbonden bestaat het reële gevaar dat de mijnen van Panasqueira zullen worden gesloten, aangezien in het afgesloten jaar al een vierhonderdtal werknemers werd ontslagen.

Hoewel de wolfram-mijnen van Panasqueira de belangrijkste van Europa zijn en de enige waar dit erts wordt gewonnen, dekken zij slechts 13 % van de totale behoefte van de twaalf Lid-Staten.

Kan de Commissie mededelen of zij een speciaal plan heeft uitgestippeld om deze mijn te behouden die is gelegen in een gebied waar de werkloosheid reeds tot 20 % is gestegen en het gevaar van woestijnvorming dreigt?

Kan zij voorts mededelen of zij reeds inlichtingen heeft ontvangen van de Portugese autoriteiten over de vraag of de onderneming aan de voorwaarden kan voldoen die zijn verbonden aan de SIBR-regeling (antwoord van de heer Millan namens de Commissie van 24 juni 1993 op mijn schriftelijke vraag nr. 221/93 ⁽¹⁾)?

⁽¹⁾ PB nr. C 297 van 3. 11. 1993, blz. 25.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(28 februari 1994)**

De mijnen van Panasqueira liggen in Midden-Portugal, waarvoor de Commissie op 31 juli 1990 een operationeel programma heeft goedgekeurd voor medefinanciering van infrastructuur op gemeentelijk niveau. Het doel van dat programma, dat volgens plan wordt uitgevoerd, is het

versterken van de regionale economische basis; op lange termijn zal het positieve consequenties voor de regio hebben. Zodra een besluit zal zijn genomen over het nieuwe communautaire bestek voor Portugal, zal de Commissie het nieuwe programma voor de periode 1994—1999 goedkeuren.

De Commissie beschikt niet over verdere informatie van de Portugese autoriteiten betreffende de toekomst van de mijnen en neemt aan dat de besprekingen nog steeds aan de gang zijn.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3361/93
van Ria Oomen-Ruijten (PPE)
aan de Commissie
(26 november 1993)
(94/C 251/46)**

Betreft: EG-normering voor meting SPF (Sun Protection Factor)

Regelgeving voor cosmetische producten binnen de Gemeenschap is inmiddels geharmoniseerd (Richtlijn 76/768/EEG ⁽¹⁾ en wijzigingen). Momenteel geldt er echter voor de Gemeenschap geen norm voor de meting van de SPF (Sun Protection Factor). De SPF-vermelding op anti-zonnebrandproducten op de Gemeenschapsmarkt is niet uniform en de opgegeven waarden zijn onderling niet vergelijkbaar. Dit schept verwarring bij de consument. De consument zou kunnen worden misleid wat betreft de beschermende werking van anti-zonnebrandproducten, met alle gezondheidsrisico's vandien.

Zou het ter bescherming van de consument niet zinvol zijn in dit verband te komen met één EG-normering?

Gezien de praktische voordelen verdient normering op basis van fysische/fysisch-chemische methodes de voorkeur ⁽²⁾.

Kan de Commissie aangeven of en wanneer zij met een dergelijk voorstel denkt te komen?

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 169.

⁽²⁾ Kosmetica-rapport 55 — april 1993 — Inspectie Gezondheidsbescherming Keuringsdienst van Waren — Enschede (NL).

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(10 maart 1994)**

Het wetgevingsprogramma voor 1994 omvat geen voorstel betreffende dit onderwerp.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3372/93

van Diego Santos López (ARC)

aan de Commissie

(26 november 1993)

(94/C 251/47)

Betreft: Tunnel onder de Rio Guadalquivir (Andalusie)

Actie nr. 1.1.2 van het operationeel programma (OP) voor het gewest Bajo Guadalquivir (1991—1993) behelst de aanleg van een tunnel onder de Guadalquivir. In het OP wordt bepaald dat de werkzaamheden in 1992 zullen worden gestart en dat het EFRO in de periode 1992—1993 een bedrag van 1 995 400 000 peseta voor dit project beschikbaar stelt.

Kan de Commissie nadere informatie verstrekken over de stand van uitvoering van deze actie en over de door de Gemeenschap verstrekte subsidies?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(28 januari 1994)

Voor wat betreft de maatregel waarop het geachte Parlements lid doelt, namelijk maatregel nr. 1.1.2 (Tunel bajo del rio Guadalquivir), die deel uitmaakt van het door de Commissie goedgekeurde operationele programma „Comarca del Bajo Guadalquivir” ⁽¹⁾, wil de Commissie erop wijzen dat de regionale autoriteiten haar op de jongste vergadering van het toezichtcomité hebben laten weten deze maatregel uit het hierboven genoemde operationele programma te willen halen. De betrokken autoriteiten hebben de Commissie later officieel verzocht om de financiering van het programma aan te passen in verband met het schrappen van voornoemde maatregel. De Commissie heeft hiermee ingestemd en een nieuwe beschikking gegeven ⁽²⁾.

Overigens zijn tot nu toe geen betalingen verricht met betrekking tot deze maatregel.

⁽¹⁾ Doc. C(92) 101 van 30. 1. 1992.

⁽²⁾ Doc. C(93) 2675 van 6. 10. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3378/93

van Maria Cassanmagnago Cërretti (PPE), Giorgio Rossetti (PSE), Roberto Speciale (PSE), Giulio Fantuzzi (PSE), Luigi Vertemati (PSE), Franco Iacono (PSE), Gabriele Sboarina (PPE), Giulio Gallenzi (PPE) en Vincenzo Mattina (PSE)

aan de Commissie

(26 november 1993)

(94/C 251/48)

Betreft: De invoer van Grieks cement in Italië

In haar antwoord van 18 mei 1993 op schriftelijke vraag nr. 628/93 ⁽¹⁾ verklaarde de Commissie dat zij met haar

besluit van 3 mei 1989 het probleem had opgelost dat gerezen was door de concurrentievervalsing welke het gevolg was van de exportsubsidies voor de Griekse cement-industrie. Zij deelde mede dat zij een aanmaning gericht heeft tot de Griekse producenten Chalkis en Herakles.

Dit besluit is echter volledig genegeerd, ondanks een veroordeling door het Hof van Justitie wegens schending van de communautaire mededingingsbepalingen.

De export van Griekse cement naar Italië is in 1987 begonnen (als gevolg van een nationale subsidie) en is ten gevolge van deze subsidies in een exponentieel tempo toegenomen, waardoor grote schade berokkend werd aan de plaatselijke producenten in de importgebieden. Dit heeft zelfs tot bedrijfssluitingen geleid, met ernstige gevolgen voor de werkgelegenheid, met name in Zuid-Italië, dat toch al zwaar te lijden heeft onder de economische crisis.

Ook de verplichting tot restitutie van de ten onrechte aan het Griekse bedrijf Chalkis verleende subsidies wordt compleet genegeerd.

De Griekse Regering is zelfs niet overgegaan tot liquidatie van dit bedrijf, hoewel dit niet in staat was tot een winstgevende exploitatie als het niet kan profiteren van staatssteun en oneerlijke exportsubsidies.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om daadwerkelijk een einde te maken aan deze deloyale importen?

⁽¹⁾ PB nr. C 207 van 30. 7. 1993, blz. 47.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(19 januari 1994)

De Commissie zal blijven aandringen op naleving van haar eindbeslissing van 3 mei 1989 (Beschikking 89/659/EEG) ⁽¹⁾, rekening houdend met het arrest van het Hof van Justitie van 11 juni 1993 (zaak C-183/91) waarnaar de geachte Parlementsleden verwijzen.

Wat Halkis Cement Company betreft, heeft de Commissie in haar beschikking van 2 mei 1990 (91/144/EEG) ⁽²⁾ kritiek uitgeoefend op het lankmoedige gedrag van de overheidscrediteuren van deze onderneming en de afschaffing verlangd van de steun die met deze gedragslijn gemoeid was. De Griekse Regering verklaarde zich bereid aan deze beschikking te voldoen. Nadien werd door alle crediteuren van Halkis, zowel openbare als particuliere, een schikking bereikt die elk hunner in staat zou stellen meer van hun vorderingen terug te krijgen na de verkoop van Halkis aan de Italiaanse cementproducent Calcestruzzi, dan als zij op faillissementsprocedures zouden aandringen. De financiële vorderingen uit hoofde van deze verkoop worden thans beoordeeld door het Internationaal Hof van Arbitrage te Genève.

De Commissie volgt de ontwikkeling van deze zaak op de voet ten einde zich ervan te vergewissen dat haar beschikking wordt nagekomen.

(¹) PB nr. L 394 van 30. 12. 1989.

(²) PB nr. L 73 van 20. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3400/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 251/49)

Betreft: Actieprogramma's ter bescherming van het water in Griekenland tegen nitraten

Richtlijn 91/676/EEG van de Raad (¹) inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen is gericht op vermindering van de directe of indirecte nitraatvervuiling uit agrarische bronnen en op preventie ter zake.

Kan de Commissie mededelen of Griekenland in dit verband kwetsbare zones heeft ingesteld en, zo ja, welke, en of door dit land actieprogramma's zijn vastgesteld met codes van goede landbouwpraktijken die voor dergelijke zones zullen gelden?

(¹) PB nr. L 375 van 31. 12. 1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(1 maart 1994)

Overeenkomstig Richtlijn 91/676/EEG inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen dienen de Lid-Staten binnen twee jaar na de kennisgeving van de richtlijn kwetsbare zones aan te wijzen en de Commissie daarvan binnen zes maanden in kennis te stellen.

De uiterste datum voor die kennisgeving is nog niet verstreken en de Commissie heeft bijgevolg nog geen informatie over de door Griekenland geselecteerde kwetsbare zones.

Om een soortgelijke reden heeft de Commissie ook nog geen informatie betreffende de actieprogramma's die vanaf december 1995 in die kwetsbare zones dienen te worden uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3408/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 251/50)

Betreft: Zetel van Europol

Kan de Commissie mededelen of Den Haag de zetel zal worden van Europol, de samenwerkingsorganisatie van de politiemachten van de twaalf Lid-Staten?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(9 februari 1994)

Ter gelegenheid van de vergadering van de Europese Raad te Brussel op 29 oktober 1993 hebben de vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten, op het niveau van de staatshoofden en regeringsleiders bijeen, in onderlinge overeenstemming besloten, dat Europol en de Europol-drugseenheid hun zetel in Den Haag zullen hebben.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3413/93

van Dieter Rogalla (PSE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 251/51)

Betreft: Postdiensten op het platteland — Groenboek

1. Is het de Commissie bekend dat de dienstverlening door de post op het platteland (b.v. postbezorging, telefoon- en faxaansluitingen) op grond van kostenoverwegingen beperkt zou worden als het om dienstverlening door een particuliere onderneming ging?

2. Onderschrijft de Commissie mijn mening dat de post als overheidsbedrijf de klant een minimum aan dienstverlening biedt door verliezen te compenseren aan de hand van een breed geschakeerd aanbod, en daarom vanuit de invalshoek van geografische spreiding gezien de voorkeur verdient?

3. Hoe motiveert de Commissie haar standpunt om ondanks de onder punt 2 genoemde constateringën privatisering van postdiensten te stimuleren?

4. Van welke statistische gegevens gaat de Commissie uit bij de beoordeling van de reorganisatie of uitbreiding van de technische hulpmiddelen in de post- en telefoondiensten? Zijn deze gegevens gepubliceerd en, zo ja, waar? Zijn zij voor iedereen toegankelijk?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 januari 1994)

De Commissie dienst geen enkel voorstel in dat betrekking heeft op de status van de post- en telecommunicatiebedrijven, hetgeen overigens in overeenstemming is met het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Eventuele besluiten om deze bedrijven te privatiseren moeten door de Lid-Staten worden genomen.

Integendeel, de Commissie doet in het Groenboek postdiensten ⁽¹⁾ en in de mededeling over „Richtsnoeren voor de ontwikkeling van de postdiensten in de Gemeenschap” ⁽²⁾ voorstellen voor een scenario voor een evenwichtige ontwikkeling met enerzijds een liberalisering van de markt en harmonisatiemaatregelen en anderzijds waarborgen voor een universele dienst.

Volgens de Commissie gaat het namelijk niet om de status van de dienstenleverancier (overheid of privébedrijf), maar om de garantie dat in de Gemeenschap een universele dienst wordt gewaarborgd, tegen betaalbare prijzen en van goede kwaliteit. Hierbij kan een compensatie van de tarieven voor de verschillende diensten altijd als een van de instrumenten worden gebruikt.

Tegenover de verplichtingen van algemeen belang van de postdiensten als overheidsbedrijf staat de mogelijkheid om te profiteren van exclusieve en speciale rechten. Volgens het evenredigheidsbeginsel moet het gebied met exclusiviteit voldoende groot zijn om de verstrekking van de universele dienst te waarborgen, maar mag het niet ruimer zijn dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

Wat de statistische gegevens betreft: het Groenboek over de postdiensten bevat vele totaalcijfers voor deze sector. Sommige statistische gegevens zijn echter door de postbedrijven aan de Commissie verstrekt, maar op hun verzoek niet gepubliceerd, aangezien zij van mening zijn dat het hier gaat om vertrouwelijke bedrijfsgegevens.

Wanneer de Commissie definitieve voorstellen voor deze sector indient, zal zij echter haar keuzen met de nodige cijfers onderbouwen.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 476.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 247.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3440/93

van José Lafuente López (PPE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 251/52)

Betreft: Communautaire gedragsnorm voor vaststelling van de hotelprijzen

Een van de sectoren die het meest te lijden heeft onder de gevolgen van de huidige economische crisis is ongetwijfeld het hotelbedrijf, waarin werd overgegaan tot een aanzienlijke verandering van het prijsbeleid hetgeen vooral leidde tot kortingen, speciale aanbiedingen en herzieningen van de tarieven.

De hotelprijzen zijn hierdoor dermate op drift geraakt dat een vooraanstaand president van een Spaanse hotelketen verzocht heeft een einde te maken aan dit stelsel van „prijzen voor slimme en minder slimme lieden”.

Kan de Commissie, gezien het feit dat er een duidelijk verschil bestaat in prijzen voor bepaalde klanten ten opzichte van andere, mededelen of er geen communautaire gedragsnorm zou moeten bestaan op dit gebied waarbij de belangen van de hotelklanten op gelijke en niet-discriminatoire wijze worden behartigd en die tegelijkertijd de ondernemers in deze sector beschermt tegen misbruiken van grote internationale ondernemingen, die de hoofdoorzaak zijn van deze tariefverschillen waaronder het hotelwezen in bepaalde Lid-Staten lijdt?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(15 maart 1994)

De opstelling van een communautaire gedragsnorm voor de vaststelling van hotelprijzen valt niet onder de bevoegdheden van de Commissie en zal in de meeste gevallen in strijd zijn met de concurrentieregels.

In beginsel zijn alle overeenkomsten of onderling afgestemde beleidsafspraken waarbij op directe of indirecte wijze aan- of verkoopprijzen, dan wel andere transactievoorwaarden worden vastgesteld, verboden.

Voorts grijpt de Commissie in wanneer zij kennis neemt van specifieke gevallen waarbij een onderneming of een groep ondernemingen die de gemeenschappelijke markt of een belangrijk gedeelte daarvan domineert, een „dumpingbeleid” voert.

De Commissie neemt tevens maatregelen wanneer een dergelijk prijsbeleid het resultaat is van een overeenkomst tussen ondernemingen, die ten doel heeft, dan wel ten gevolge heeft dat de concurrentie op de interne markt wordt beperkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3479/93**van Sir James Scott-Hopkins (PPE)****aan de Commissie***(7 december 1993)**(94/C 251/53)*

Betreft: Openbaar vervoer op het platteland

Welke initiatieven is de Commissie met name op het niveau van de plaatselijke gemeenschappen voornemens te nemen om het openbaar vervoer toegankelijker te maken voor wie in dergelijke plaatsen woont?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(24 februari 1994)

De Commissie is zich bewust van het grote belang van het collectief openbaar vervoer en het bevorderen en stimuleren hiervan behoort tot de prioriteiten van het Witboek over de toekomst van het gemeenschappelijke vervoerbeleid.

Er zijn in alle Lid-Staten plattelandsgebieden die onderling sterk verschillen wat natuurlijke gesteldheid, bevolkingsdichtheid en maatschappelijke structuur betreft.

Gezien deze uiteenlopende kenmerken is de Commissie van oordeel dat alle maatregelen om het openbaar vervoer in deze gebieden toegankelijker te maken het best op plaatselijk niveau kunnen worden getroffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3492/93**van David Bowe (PSE)****aan de Commissie***(7 december 1993)**(94/C 251/54)*

Betreft: Verdrag over chemische wapens

Is de Commissie na de ondertekening van het Verdrag over chemische wapens in januari 1993 voornemens communautaire maatregelen voor te stellen om erop toe te zien dat de Europese chemische nijverheid zich aan de bepalingen van dit Verdrag houdt en dat chemische bedrijven worden geregistreerd zoals het Verdrag voorschrijft?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(15 februari 1994)

De Gemeenschap heeft het Verdrag over chemische wapens niet ondertekend. Over de tenuitvoerlegging van dit Verdrag wordt van gedachten gewisseld in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid waarbij de Commissie ten volle betrokken is.

Alle Lid-Staten hebben het Verdrag ondertekend en zijn thans bezig met de ratificatie en tenuitvoerlegging daarvan. De Commissie zal toezien dat de uitvoeringsbepalingen van dit Verdrag in de Lid-Staten in overeenstemming zijn met het beleid van de Gemeenschap ter zake, vooral wat de integriteit van de interne markt betreft.

De Lid-Staten, en niet de Commissie, zijn verantwoordelijk voor de registratie van de onder het Verdrag vallende chemische bedrijven.

De aandacht dient in dit verband evenwel te worden gevestigd op de ontwerp-verordening betreffende goederen die zowel voor militaire als voor civiele doeleinden kunnen worden gebruikt, die momenteel bij de Raad in behandeling is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3495/93**van Llewellyn Smith (PSE)****aan de Commissie***(7 december 1993)**(94/C 251/55)*

Betreft: Kernbrandstofcyclus en hergebruik van plutonium

Is de Commissie voornemens het communautaire beleid inzake de kernbrandstofcyclus en het hergebruik van plutonium⁽¹⁾ te actualiseren in het licht van de grote veranderingen die zich op de kernbrandstofmarkten hebben voorgedaan en van de forse afname van de mogelijkheden voor het gebruik van brandstof op basis van plutonium in de acht jaren die verstreken zijn sinds de opstelling van het PINC-document?

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 401 def.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(3 februari 1994)

De Commissie volgt het beleid inzake de splijtstofcyclus en het hergebruik van plutonium voortdurend in al zijn aspecten.

Het ligt in de bedoeling dat de beleidsvoornemens van de Commissie dienaangaande in de loop van 1994 worden gepubliceerd in het kader van het volgende Indicatieve Programma voor de kernenergie (PINC).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3500/93

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 251/56)

Betreft: Onderwijscomité

Kan de Commissie met betrekking tot het comité genoemd in paragraaf 50 van de richtsnoeren voor communautaire actie op het gebied van onderwijs en opleiding ⁽¹⁾ aangeven:

1. of dit comité de onderwijsorganisaties vertegenwoordigt?
2. wie dan daarin zitting zouden kunnen hebben?
3. of dit comité voor het onderwijs in de Europese Gemeenschap een soortgelijke rol krijgt als het Economisch en Sociaal Comité heeft voor de sociaal-economische sector?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 183 def.

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie

(11 maart 1994)

De Commissie heeft twee communautaire actieprogramma's op het gebied van de beroepsopleiding en het onderwijs voorgesteld, genaamd „Leonardo” ⁽¹⁾ en „Socrates” ⁽²⁾.

In de voorstellen voor een besluit van de Raad is bepaald dat de Commissie bij de tenuitvoerlegging van deze programma's door raadgevende comités wordt bijgestaan. De regeringsvertegenwoordigers in deze comités zullen door de Lid-Staten worden aangewezen. Verder wordt voorgesteld de vertegenwoordigers van de sociale partners en andere niet-gouvernementele organisaties als waarnemers aan deze comités te laten deelnemen. Zij zullen worden aangewezen door de werkgevers- en schoolorganisaties die de sociale partners op Europees niveau vertegenwoordigen. In het geval van het programma „Socrates” zal de deelneming bovendien worden uitgebreid tot de organisaties van de bij het onderwijs betrokkenen (leerkrachten, universiteiten, studenten, enz.).

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 686.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 708.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3501/93

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 251/57)

Betreft: Hoger beroepsonderwijs en de richtsnoeren voor onderwijs en opleiding

In de richtsnoeren voor communautaire actie op het gebied van onderwijs en opleiding ⁽¹⁾ worden twee hoofdactielijnen onderscheiden, die in het verlengde liggen van twee artikelen in het Verdrag van Maastricht, te weten artikel 126 (onderwijs, zie actielijn A) en artikel 127 (opleiding, zie actielijn B).

Met betrekking tot onderwijssoorten die zich zowel oriënteren op het hoger onderwijs als op beroepsvoorbereiding — zoals het Nederlands hoger beroepsonderwijs — is de vraag van belang of participatie in beide actielijnen mogelijk is, of dat participatie in actielijn A automatisch participatie B uitsluit?

Kan de Commissie — gelet op het ontwikkelen van een nieuwe generatie stimuleringsprogramma's — nadere verduidelijking geven?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 183 def.

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie

(11 maart 1994)

Het antwoord op de vraag van de geachte Afgevaardigde ligt in de complementariteit van de twee programma's Socrates en Leonardo en in de respectieve specifieke doelstellingen en acties van deze programma's.

Door nagenoeg tegelijkertijd beide voorstellen voor een besluit goed te keuren heeft de Commissie willen benadrukken dat zij voornemens is de complementariteit tussen onderwijs en opleiding verder na te streven. Daarmee heeft zij de bevordering van het continuüm tussen onderwijs en opleiding en tussen basis- en voortgezette opleiding tot algemene doelstelling van de actie van de Gemeenschap uitgeroepen.

Er zij echter aan herinnerd dat het EG-Verdrag voor deze twee gebieden onderscheiden bevoegdheden vaststelt en dat deze bevoegdheidsverschillen tot uiting komen in de acties en maatregelen van deze twee programma's. Overigens — en dit geldt in het algemeen — zijn de acties van de programma's Socrates en Leonardo voornamelijk gericht op het ondersteunen van transnationale projecten, hetzij proefprojecten, hetzij uitwisselingsprojecten. De steun van de Gemeenschap wordt toegekend naargelang de aard en de inhoud van de voorgelegde programma's.

Zo kan een instelling voor hoger onderwijs, met name een universiteit, deelnemen aan het programma Socrates in het kader van de verschillende acties van het programma, zoals uitwisselingsbeurzen of interuniversitaire samenwerkingsprogramma's. Dezelfde instelling kan tevens een project, maar dan van andere aard, indienen voor het programma Leonardo, bij voorbeeld een transnationaal project betreffende voortgezette opleiding. De algemene doelstelling van het programma Leonardo is de instellingen voor hoger onderwijs meer bij het voortgezet onderwijs te betrekken, ten einde de kwaliteit daarvan te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3511/93

van André Sainjon (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 251/58)

Betreft: Vierpartijenoverleg in het kader van de OESO over de ijzer- en staalindustrie

Tijdens het vierpartijenoverleg in het kader van de OESO over de ijzer- en staalindustrie zouden bepaalde besluiten zijn genomen over de steuncode voor de ijzer- en staalindustrie. Deze code onderscheidt vijf aan de toestemming van Brussel onderworpen steuncategorieën: steun in geval van bedrijfssluitingen, bijdragen in de financiering van sociale kosten, steun voor onderzoek en ontwikkeling, milieu en regionale steun. De Amerikanen beschouwen deze als illegaal en dreigen een klacht in te dienen.

Volgens mijn informatie zou de Commissie hebben verzocht de steun voor het milieu alsmede die voor afvloeiingsregelingen te legaliseren.

1. Kan de Commissie opening van zaken geven met betrekking tot het resultaat van dit overleg?
2. Steun voor afvloeiingsregelingen en steun in geval van bedrijfssluitingen houden vaak met elkaar verband. Waarom wil de Commissie de steun in geval van bedrijfssluitingen niet legaliseren?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(31 januari 1994)

Tijdens de laatste vergadering van het Comité Staal van de OESO van 25 tot 27 oktober 1993 hebben sommige delegaties informele technische contacten gehad met betrekking tot de laatste revisie van het tekstontwerp voor de Multilaterale Overeenkomst inzake staal. Dank zij deze gedachtenwisselingen konden de standpunten van de andere partijen worden verduidelijkt. Zoals kon worden verwacht, gezien het informele karakter van deze contacten, werd geen enkele wezenlijke beslissing genomen.

Het onderhandelingsstandpunt van de Gemeenschap blijft ongewijzigd; d.w.z. dat de vier steuncategorieën die door de communautaire steuncode voor de ijzer- en staalindustrie zijn toegestaan ook door de multilaterale overeenkomst moeten worden toegestaan. Dit geldt ook voor de regionale steun die door de communautaire reglementering onder bepaalde voorwaarden wordt toegestaan voor Portugal en Griekenland alsmede voor de nieuwe Duitse Länder. Om deze steun te rechtvaardigen tracht de Gemeenschap een tijdelijke afwijking van de multilaterale voorschriften te verkrijgen.

Bovendien had de Gemeenschap de sluiting van de Multilaterale Overeenkomst afhankelijk gesteld van voorafgaande oplossingen voor de van kracht zijnde Amerikaanse anti-dumping- en anti-subsidiemaatregelen. Tijdens de eindfase van de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde is het duidelijk geworden dat Amerika niet over dergelijke oplossingen kon onderhandelen. Onder die voorwaarden werd overeengekomen de onderhandelingen begin 1994 te hervatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3515/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 251/59)

Betreft: Vaststelling van nieuwe bepalingen ter dekking van produkten uit de EVA- en Visegrad-landen

Het grootste handelsgebied ter wereld, de Europese Economische Ruimte, zal binnen afzienbare tijd beginnen te werken. Kan de Commissie in dit verband meedelen of zij nieuwe bepalingen en, zo ja, welke, heeft vastgesteld ter dekking van produkten uit de landen van de Europese Vrijhandelszone en de drie Visegrad-Staten (Hongarije, Polen en het voormalige Tsjecho-Slowakije)?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie

(3 maart 1994)

De Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte trad op 1 januari 1994 in werking. Deze Overeenkomst omvat alle industrieprodukten van oorsprong uit de overeenkomstsluitende partijen (de Gemeenschap en haar Lid-Staten en Oostenrijk, Finland, IJsland, Noorwegen en Zweden) in de zin van Protocol 4, en de handel in bepaalde visserijprodukten en verwerkte landbouwprodukten.

De EER is echter geen douane-unie. De overeenkomstsluitende partijen voeren geen gemeenschappelijke handelspo-

litiek ten aanzien van derde landen en zorgen zelf voor onderhandelingen over preferentiële overeenkomsten met deze landen en voor de sluiting ervan.

De EVA-Staten zijn niet betrokken bij de tussen de Gemeenschap en de Visegrad-landen tot stand gekomen Europa-overeenkomsten en hebben hun eigen vrijhandels-overeenkomsten met deze landen gesloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3528/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 251/60)

Betreft: Giftig en gevaarlijk vast afval in Griekenland

Van 700 000 ton giftig en gevaarlijk vast afval, dat jaarlijks door de industrie in Griekenland wordt geproduceerd, ontdoet men zich zonder enige controle.

Op welke wijze en met welke middelen kan de Commissie de Griekse autoriteiten aansporen mee te werken aan de geleidelijke sluiting van alle industrieën die bij dit gevaarlijke proces betrokken zijn?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(28 februari 1994)

De Commissie heeft bij de Raad voorstellen ingediend voor richtlijnen inzake de storting van afval en de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen. Deze voorstellen beogen de vaststelling van strengere normen op het gebied van het storten en verbranden van afval. Voor het storten van afval zal er een strenge toezicht- en controleregeling moeten komen. De verantwoordelijkheid voor de toepassing en de naleving van deze voorschriften zal echter bij de Lid-Staten komen te liggen.

Derhalve zal de industrie de hoeveelheden en de toxiciteit van de afval die zij definitief wil laten verwijderen moeten beperken. Zolang genoemde voorstellen nog niet zijn goedgekeurd en als richtlijn van kracht zijn geworden, moet de industrie zich houden aan de voorschriften van Richtlijn 91/156/EEG ⁽¹⁾ tot wijziging van Richtlijn 75/442/EEG inzake afval en Richtlijn 91/689/EEG ⁽²⁾ inzake gevaarlijke afvalstoffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 78 van 26. 3.1991.

⁽²⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3543/93

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 251/61)

Betreft: Harmonisatie van de bieraccijns in de Gemeenschap

Is het de Commissie bekend dat de bieraccijns in het Verenigd Koninkrijk bijna zevenmaal zo hoog is als in Frankrijk?

Is de Commissie zich ervan bewust dat verschillen in bieraccijnzen concurrentievervalsend werken?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de bieraccijns in de Europese Gemeenschap te harmoniseren?

Antwoord van mevrouw Scrivener

namens de Commissie

(28 januari 1994)

De Commissie is zich bewust van het grote verschil tussen de tarieven van de indirecte belastingen op bier in het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk.

Het wordt algemeen aanvaard dat binnen het kader van een interne markt alle grote verschillen op het gebied van indirecte belastingtarieven de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt ongunstig beïnvloeden. In deze wordt eraan herinnerd dat de Commissie oorspronkelijk gemeenschappelijke accijnstarieven voor de verschillende categorieën alcoholhoudende dranken heeft voorgesteld. Toen zij constateerde dat deze noch voor het Parlement noch voor de Raad aanvaardbaar waren, stelde zij later een reeks minimumtarieven voor, die veel hoger lagen dan die welke later door de Raad werden goedgekeurd en een reeks „maximum”-tarieven die de Raad alleen in de vorm van richtsnoeren zonder rechtskracht aanvaardde.

De Commissie is ingevolge artikel 8 van Richtlijn 92/84/EEG ⁽¹⁾ verplicht de vigerende minimumtarieven te herzien en een verslag en voorstellen in te dienen bij de Raad, die op zijn beurt uiterlijk op 31 december 1994 passende maatregelen dient te treffen. Te dien einde is opdracht gegeven voor een onafhankelijke studie van de gevolgen van de bestaande tarieven.

⁽¹⁾ PB nr. L 76 van 31. 10. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3573/93**van Jean-Pierre Raffin (V)****aan de Commissie***(14 december 1993)**(94/C 251/62)**Betreft: Vogelhandel*

Naar het schijnt bestaat er tussen de Canarische eilanden, België en Italië sinds enige tijd een handel in de blauwe vinken (*Fringilla teydea*).

Is de Commissie hiervan op de hoogte? Zo ja, welke maatregelen denkt zij hiertegen te treffen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(17 februari 1994)

De Commissie is niet op de hoogte van enige handel in blauwe vinken (*Fringilla teydea*) die zou bestaan tussen de Canarische eilanden, België en Italië.

Mocht het bestaan van zo'n handel inderdaad worden bewezen, dan zal de Commissie nagaan welke maatregelen moeten worden getroffen om hieraan een einde te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3578/93**van François Musso (RDE)****aan de Commissie***(14 december 1993)**(94/C 251/63)**Betreft: Het Euroform-programma en Corsica*

Kan de Commissie precies aangeven hoe het Euroform-programma in Corsica is verlopen, en daarbij tevens vermelden hoeveel kredieten hiervoor waren uitgetrokken en hoeveel er uiteindelijk aan het programma zijn besteed?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(17 februari 1994)

De Commissie doet de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een overzicht van de gevraagde gegevens toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3579/93**van François Musso (RDE)****aan de Commissie***(14 december 1993)**(94/C 251/64)**Betreft: Het Horizon-programma en Corsica*

Kan de Commissie precies aangeven hoe het Horizon-programma in Corsica is verlopen, en daarbij tevens vermelden hoeveel kredieten hiervoor waren uitgetrokken en hoeveel er uiteindelijk aan het programma zijn besteed?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(17 februari 1994)

Het Horizon-programma is volledig volgens plan verlopen.

Wat de gehandicapten betreft, wordt de nadruk gelegd op beroepsopleiding, de organisatie van activiteiten voor personen die in het arbeidsproces ingeschakeld wensen te worden, voorlichtings- en bewustmakingsactiviteiten, opleidingsacties voor opleiders en de verbetering van de voorwaarden voor toegang tot de arbeidsmarkt. Bijzondere aandacht wordt besteed aan de verbetering van het beeld van gehandicapten bij ondernemingen. Voor de gehandicapten is een bedrag van 595 532 ecu vrijgemaakt.

Wat de kansarme groepen betreft, wordt de nadruk gelegd op de opleiding en uitwisseling van opleiders en sociaal werkers, alsmede op opleidingscursussen en het verloop van opleiding, prekwificatie en kwalificatie. Voor de kansarme groepen is een bedrag van 478 568 ecu vrijgemaakt.

De ESF-financiering voor de regio Corsica (F) in het kader van het Horizon-initiatief beloopt dus in totaal 1 074 100 ecu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3584/93**van François Musso (RDE)****aan de Commissie***(14 december 1993)**(94/C 251/65)**Betreft: Kredieten ten behoeve van Corsica*

Kan de Commissie meedelen hoeveel kredieten (vastleggingen en betalingen) er jaarlijks tussen 1989 en 1993 voor Corsica zijn uitgetrokken, met inbegrip van de communautaire initiatieven?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(28 maart 1994)**

Daar het antwoord erg omvangrijk is, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3603/93
van Brigitte Ernst de la Graete (V)
aan de Commissie
(17 december 1993)
(94/C 251/66)**

Betreft: Toepassing van het Gemeenschapsrecht

In haar tiende jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht ⁽¹⁾ zegt de Commissie het volgende: „Volgens de Commissie werken diverse bepalingen van Richtlijn 90/313/EEG rechtstreeks en zullen derhalve, nu nationale wetgeving ontbreekt, met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zijn.”

Kan de Commissie mededelen om welke bepalingen het hier precies gaat en of zij voornemens is de burgers hierover te informeren?

⁽¹⁾ PB nr. C 233 van 30. 8. 1993, blz. 44.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(17 februari 1994)**

De rechtstreekse werking van richtlijnen is een stuk rechtsinterpretatie van het Hof van Justitie waarvan een corrigerend effect dient uit te gaan wanneer een Lid-Staat zijn communautaire verplichtingen niet nakomt. In het arrest Van Duyn ⁽¹⁾ waarin de grondslagen voor deze doctrine worden gelegd, wordt bepaald dat „in ieder afzonderlijk geval moet worden onderzocht, of aard, opzet en bewoordingen van het betrokken voorschrift medebrengen dat het in de rechtsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en particulieren tot directe gevolgen kan leiden”. Het arrest Tullio Ratti ⁽²⁾ geeft verder aan dat bepalingen met een dergelijke werking „onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig” dienen te zijn.

De Commissie is van oordeel dat een particulier zich op sommige bepalingen van Richtlijn 90/313/EEG kan beroepen, voor zover deze bepalingen voldoende nauwkeurig, duidelijk en onvoorwaardelijk zijn om rechtstreeks van toepassing te kunnen zijn. Bij wijze van voorbeeld zij gewezen op artikel 3, lid 4, van Richtlijn 90/313/EEG: „De

overheidsinstantie geeft zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen twee maanden antwoord aan degene die om informatie heeft verzocht. Een weigering om de gevraagde informatie te verschaffen moet met redenen worden omkleed.” Verwacht mag worden dat deze bepaling volgens het Hof van Justitie aan de materiële voorwaarden voor rechtstreekse toepassing voldoet.

⁽¹⁾ HvJEG, 4 12. 1974, zaak 41/71, Jurispr. blz. 1347.

⁽²⁾ HvJEG, 5. 4. 1979, zaak 148/78, Jurispr. blz. 1629.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3612/93
van Henry McCubbin (PSE)
aan de Commissie
(17 december 1993)
(94/C 251/67)**

Betreft: Niet-voltooiing van de interne markt op het gebied van pensioenen

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zijn genomen om ervoor te zorgen dat werknemers die aangesloten zijn bij een bedrijfspensioenregeling in een bepaalde Lid-Staat, hun pensioenrechten volledig naar een pensioenregeling in een andere Lid-Staat kunnen overdragen?

Bedoeld zijn hier de pensioenbijdragen van de werknemers plus eventuele belastingvrijstellingen die deel uitmaken van het uitgestelde loon dat in een pensioenfonds wordt gestort.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(11 februari 1994)**

De Commissie weet dat er zich problemen voordoen bij grensoverschrijdende overdrachten van bedrijfspensioenaanspraken en met name dat de Lid-Staat van oorsprong gewoonlijk probeert de met betrekking tot de pensioenaanspraken verleende belastingvoordelen te recupereren. In haar mededeling aan de Raad van juli 1991 ⁽¹⁾ heeft de Commissie dit probleem aangekaart en geprobeerd een discussie te starten over de hindernissen die werknemers ondervinden bij hun vrij verkeer ten gevolge van bedrijfspensioenregelingen. In aansluiting op deze mededeling is de Commissie aan het bestuderen of er mogelijke voorstellen zijn om dergelijke hinderpalen uit de weg te ruimen.

Er moet echter niet uit het oog verloren worden dat de dubbele belastingheffing op bedrijfspensioenrechten van migrerende werknemers ten gevolge van de intrekking van belastingvoordelen bij een internationale overdracht van pensioenaanspraken vermeden kan worden door de pensioenrechten te laten bij de pensioenregeling van het land

van oorsprong waar zij gewoonlijk voldoende beschermd worden tegen inflatie.

(¹) Doc. SEC(91) 1332 def.: aanvullende sociale-zekerheidsregelingen: de rol van bedrijfspensioenregelingen in de sociale bescherming van de werknemers en de gevolgen daarvan voor het vrij verkeer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3618/93

van Gérard Deprez (PPE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 251/68)

Betreft: Hulp van de Gemeenschap aan Georgië

Is het juist dat de Gemeenschap in 1993 in totaal voor 7,8 miljoen ecu humanitaire hulp aan Georgië verleend heeft?

Kan de Commissie informatie verstrekken over de manier waarop deze hulp ter plaatse gebruikt werd (soort projecten en resultaten)?

De Commissie heeft onlangs (oktober 1993) besloten om 500 000 ecu humanitaire hulp te geven aan de vluchtelingen in Georgië.

Is de Commissie, gelet op het geschatte aantal vluchtelingen (tussen de 200 000 en de 400 000) en op de slechte toestand waarin zij zich schijnen te bevinden, voornemens extra steun te verlenen, zodat ten minste kan worden gezorgd voor een goede verdeling van voedsel, medicamenten en dekens?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(11 februari 1994)

Het is juist dat er dit jaar tot dusverre 7,8 miljoen ecu van de begroting voor humanitaire hulp van de Gemeenschap aan Georgië is verstrekt. Volledige informatie over de gebruikte partners en de verleende hulp wordt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

De Commissie is zich zeer wel bewust van de aanzienlijke en vaak uiterst urgente behoeften van dit land gedurende dit jaar. Op het hoogtepunt van de gevechten in Abgazië was zij in staat medische benodigdheden aan de meest noodlijdende gebieden te leveren binnen 24 uur nadat een verzoek daartoe via Artsen zonder grenzen was ingediend.

De Commissie is zich er evenzeer van bewust dat de tot dusverre verleende hulp slechts voor een deel aan de behoeften tegemoet komt en stelt thans derhalve voor nog een bedrag van 3 miljoen ecu aan hulp aan het land ter beschikking te stellen voor de financiering van medische

benodigdheden in het hele land, gezinsvoedselpakketten, basisvoedselpakketten, winterkleding en kleine verwarmingsovens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3627/93

van Eolo Parodi (PPE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 251/69)

Betreft: Bloed zonder risico's

Kan de Commissie mededelen

- gezien artikel 129 van het Verdrag van Maastricht waarin o.a. is bepaald dat het optreden van de Gemeenschap gericht moet zijn op de preventie van ziekten,
- overwegende dat de Commissie elk dienstig initiatief mag nemen ter bevordering van de coördinatie van het beleid van de Lid-Staten op het gebied van de gezondheidsbescherming,
- gezien de recente gevallen van aanwending van besmet bloed die zich in diverse Lid-Staten en onlangs ook in Italië hebben voorgedaan en die grote ongerustheid onder de bevolking veroorzaken,

welke dringende stappen zij denkt te ondernemen om onmiddellijk te zorgen voor risicovrij bloed in de gehele Gemeenschap en een actieprogramma op te zetten voor de zelfvoorziening van bloed en daarvan afgeleide producten?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(3 maart 1994)

De Commissie hecht het grootste belang aan de waarborging van de voorziening in de Gemeenschap van risicovrij bloedprodukten van een hoge kwaliteit en met een voldoende beschikbaarheid. In de Gemeenschapswetgeving inzake geneesmiddelen (¹) die ook betrekking heeft op van bloed afgeleide produkten en die voor bestaande produkten sinds 1 januari 1992 en voor nieuwe produkten sinds 1 januari 1993 van kracht is, zijn strenge productie-eisen vastgelegd ten einde de kwaliteit, veiligheid en doeltreffendheid te waarborgen.

Zoals bij de goedkeuring door de Raad op 13 december 1993 van de besluiten over de zelfvoorziening in de Gemeenschap werd aangekondigd, is de Commissie voornemens gegevens te verzamelen over de wettelijke bepalingen en de huidige praktijken in de Lid-Staten met betrekking tot de inzameling, de controle en de behandeling van bloed, alsmede de verspreiding en de handel in bloed en daarvan afgeleide produkten, om indien nodig op basis daarvan voorstellen voor gezamenlijke veiligheidseisen te doen.

(¹) PB nr. L 181 van 28. 6. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3630/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 251/70)

Betreft: Adoptie in Griekenland

De anachronistische Griekse adoptiewetgeving en de bureaucratische voorwaarden en verbodsbepalingen op dit gebied vormen een goede voedingsbodem voor een ongekende ontwikkeling van de handel in baby's, die slimme jongens miljoenenwinsten oplevert, de adoptieouders in het illegale circuit doet belanden en de kinderen zelf aan ontelbare gevaren blootstelt.

Wil de Commissie op enigerlei wijze blijk geven van het belang dat zij hecht aan een modernisering van de povere Griekse adoptiewetgeving?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(15 maart 1994)

De Gemeenschap heeft geen bevoegdheden op het vlak van de adoptie. Dientengevolge kan de Commissie ten aanzien van de Griekse adoptiewetgeving, zoals die door de geachte Afgevaardigde wordt voorgesteld, niet optreden.

Op basis van de conclusies van de ministers van Gezinszaken, in het kader van de Raad in september 1989 bijeen, bevordert de Commissie echter de uitwisseling van ervaringen en informatie over bepaalde thema's, zoals adoptie. Zo heeft zij in maart jongstleden in Brussel een seminar over internationale adoptie belegd, waaraan regeringsvertegenwoordigers, juristen en mensen uit de praktijk deelnamen. De Commissie doet hierbij de geachte Afgevaardigde, alsmede het Secretariaat-generaal van het Parlement een kopie van de handelingen van dit seminar toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3655/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 251/71)

Betreft: Toetreding van de Europese Unie tot het Internationaal Verdrag inzake de rechten van de mens

Kan de Commissie, gelet op het voornemen van de Europese Unie om toe te treden tot het Internationaal Verdrag inzake de rechten van de mens, meedelen wanneer zij hiertoe wil overgaan?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie

(24 februari 1994)

De Commissie heeft de Raad in november 1990 verzocht haar te machtigen om met de instanties van de Raad van Europa besprekingen te voeren over de toetreding van de Gemeenschap tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De Commissie had deze stap gezet om een leemte aan te vullen in het communautaire rechtsstelsel, in die zin dat de Gemeenschap, in tegenstelling tot haar Lid-Staten, zelf niet onderworpen was aan de controle van de Commissie en het Hof van Straatsburg op het gebied van de mensenrechten.

In de tweede helft van 1993 hebben de instanties van de Raad alle juridische en politieke consequenties van deze toetreding grondig onderzocht. De Raad „Justitie en interne aangelegenheden” van 29 en 30 november heeft besloten om de mening te vragen van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, op basis van artikel 228, lid 6, van het EEG-Verdrag, om te weten te komen of de Gemeenschap bevoegd is om tot het Verdrag toe te treden en of de toetreding niet nadelig zou zijn voor het monopolie inzake rechterlijke bevoegdheid van het Hof van Justitie. Volgens de opvattingen van het Hof van Justitie zal de Raad de Commissie kunnen machtigen de desbetreffende onderhandelingen te voeren om de Gemeenschap tot verdragsluitende partij bij het Verdrag te maken, aangezien de Europese Unie niet als zodanig kan toetreden omdat zij geen internationale rechtspersoonlijkheid bezit. Het spreekt vanzelf dat de Raad als de onderhandelingen eenmaal beëindigd zijn, de taak heeft om over de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag te besluiten.

De Commissie kan derhalve niet voorspellen op welke datum de toetreding plaats kan hebben, maar hoopt dat dit binnen een redelijke termijn zal gebeuren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3696/93

van Dagmar Roth-Behrendt (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 251/72)

Betreft: Verplaatsing van de zetel van het Cedefop van Berlijn naar Thessaloniki

Tijdens de vergadering van de Europese Raad te Brussel van 29 oktober 1993 werd het politieke besluit genomen om de zetel van het Europees Centrum voor beroepsopleiding van Berlijn naar Thessaloniki te verplaatsen, zonder dat de betrokken werknemers hiervan vooraf op de hoogte waren gebracht.

1. Kan de Commissie meedelen binnen welke termijn zij de verplaatsing denkt uit te voeren?
2. Welke aanvullende en compenserende maatregelen zijn door de Commissie voor de werknemers in Berlijn gepland om de overplaatsing resp. de verandering van de levensomstandigheden sociaal aanvaardbaar te maken?

**Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie**

(3 maart 1994)

1. De Commissie heeft op 2 februari 1994 een voorstel tot wijziging van de verordening houdende oprichting van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding goedgekeurd. Deze wijziging houdt in dat het centrum te Thessaloniki gevestigd wordt. De Commissie zou graag zien dat het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité nog tijdens het Griekse voorzitterschap hun advies uitbrengen, opdat de Raad de gewijzigde verordening in de loop van het eerste semester van 1994 kan goedkeuren.

2. Tijdens een vergadering van het Bureau van de Raad op 10 november 1993 heeft de Commissie de directeur van het Cedefop gevraagd een overzicht van de voornaamste problemen rond de verhuizing, in het bijzonder met betrekking tot het personeel, op te stellen. De Raad van bestuur heeft de directeur eveneens verzocht dit document zo snel mogelijk in te dienen, zodat de Raad van bestuur het kan bestuderen en vervolgens aan de Commissie kan voorleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3713/93

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 251/73)

Betreft: Lijst van gevaarlijke afvalstoffen

Kan de Commissie mededelen waarom op 12 juni 1993 geen lijst van gevaarlijke afvalstoffen werd ingediend die was vereist voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 91/689/EEG ⁽¹⁾ en welke pogingen er zijn gedaan om een berekening te maken van de kosten voor de Lid-Staten die de gewijzigde richtlijn in hun wetgeving hebben overgenomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 20.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(23 februari 1994)

Aanvankelijk was de uitwerking van de lijst van gevaarlijke afvalstoffen gepland als een integraal onderdeel van de uitwerking van de algemene lijst van afvalstoffen zoals voorgeschreven in artikel 1, onder a), van Richtlijn 91/156/EEG ⁽¹⁾ tot wijziging van Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen. Tengevolge van het feit dat moest worden voldaan aan twee verschillende eisen voor respectievelijk gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen kon de integrale lijst niet binnen de vastgestelde termijn worden samengesteld.

De Commissie was zich bewust van de implicaties van het ontbreken van een lijst voor de Lid-Staten en daarom besloot zij een voorstel in te dienen voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen. Dit voorstel voorziet in een nieuwe termijn voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn en deze nieuwe termijn moet de Lid-Staten in de gelegenheid stellen hun voorbereidingen af te ronden voor de noodzakelijke aanpassing van hun systemen voor afvalbeheer.

Inmiddels hebben de Lid-Staten zich verbonden om de bepalingen van Richtlijn 78/319/EEG ⁽²⁾ betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen te blijven toepassen. Met het oog hiërop is het de Commissie niet duidelijk op welke financiële implicaties het geachte Parlementslid doelt.

⁽¹⁾ PB nr. L 78 van 26. 3. 1991.

⁽²⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3718/93

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 251/74)

Betreft: Koelkasten voor huishoudelijk gebruik

Kan de Commissie mededelen welke mededelingen zij heeft ontvangen van Greenpeace International over de mogelijkheid om commercieel concurrerende koelkasten voor huishoudelijk gebruik met een laag energieverbruik in te voeren?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(28 februari 1994)

De Commissie heeft een exemplaar ontvangen van de door Greenpeace uitgevoerde studie betreffende de mogelijkheden om het energieverbruik van koelkasten voor huishoudelijk gebruik te verminderen. Deze studie vormt een bijdrage in de voorbereidende werkzaamheden van de Commissie met het oog op de eventuele invoering van minimum-efficiëntienormen voor dit type apparaten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3753/93

van Vincenzo Mattina (PSE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 251/75)

Betreft: GATT-akkoord over arbeidstijd

Is de Commissie ook niet van mening dat zij, gezien de noodzaak van een akkoord over de arbeidstijd, in GATT-kader moet voorstellen

- de werkweek in de meest geïndustrialiseerde landen algemeen tot 36 uur te verkorten,
- in de ontwikkelingslanden controleregelingen voor de arbeidstijden in te voeren om de ernstige uitbuiting van de werknemers in die landen tegen te gaan?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(8 maart 1994)

De Raad heeft kort geleden een richtlijn vastgesteld betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (Richtlijn 93/104/EG) ⁽¹⁾, die onder meer voorziet in een maximum werkweek van gemiddeld 48 uur.

De Commissie is van mening dat een grotere flexibiliteit in de werktijdregelingen een positieve invloed kan hebben op de werkgelegenheid. De ervaring heeft echter geleerd dat regelingen die speciaal werden toegesneden op specifieke takken van industrie of activiteiten, eerder zullen leiden tot de schepping van nieuwe banen dan tot voor iedereen gelijke, algemeen geldende verkortingen van de arbeidsduur. De Commissie ondersteunt derhalve de conclusies van de Raad van 10 en 11 december 1993 in Brussel, dat economisch gezonde recepten voor de reorganisatie van het werk op ondernemingsniveau moeten worden onderzocht. Zulke maatregelen moeten niet gericht zijn op een algemene herverdeling van de arbeid, maar op interne wijzigingen die verenigbaar zijn met een verbeterde produktiviteit.

De Commissie is zodoende niet van mening dat het juist zou zijn geweest in het kader van de GATT-onderhandelingen voorstellen voor een algemene arbeidsduurverkortung in te dienen.

Anderzijds is de Commissie wel degelijk bezorgd over de uitbuiting van werkers in bepaalde derde landen; de door de geachte Afgevaardigde aangeroerde kwesties bestudeert zij dan ook zorgvuldig.

⁽¹⁾ PB nr. L 307 van 13. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3792/93

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 251/76)

Betreft: Europese overeenkomst betreffende bedrijfssamenwerking op het gebied van scholing

De meeste jongeren die net hun opleiding hebben afgerond, hechten er veel belang aan hun curriculum vitae op te

waarderen door het opdoen van praktische ervaring, ter vergroting van hun kansen op de arbeidsmarkt.

Hiertoe zoeken zij stageplaatsen bij bedrijven die in hun vakgebied opereren, wetende dat dergelijke stageplaatsen voor de betrokken bedrijven weinig kosten met zich meebrengen. Om deze reden ijveren diverse jongerenorganisaties voor het instellen van een regeling die het volgen van onbetaalde stages voor een periode van maximaal negen maanden, waarbij het ontbreken van een arbeidsrelatie met de betrokken onderneming wordt gecompenseerd door het recht op begeleiding en verzekering tegen ziekte en ongevalen, vergemakkelijkt. Een en ander met het doel aan het eind van de stage een getuigschrift te ontvangen ten bewijze van praktische bekwaamheid op het betrokken vakgebied.

Vindt de Commissie het niet op haar weg liggen om een communautaire regeling hiervoor voor te stellen ten einde jongeren te steunen in hun jacht op een baan op een arbeidsmarkt die door de aanhoudende crisis steeds krappert wordt?

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
(10 maart 1994)

De Commissie staat positief ten opzichte van de initiatieven die jongeren mogelijkheden bieden tot verwerving of verbetering van kwalificaties door middel van een bedrijfsstage in stelsels van alternerend leren. Zij voert een actie in die zin door middel van het Petra-programma betreffende de initiële beroepsopleiding van jongeren (goedgekeurd in 1987 en gewijzigd in 1991). Dit programma helpt jongeren die een initiële beroepsopleiding volgen of jonge werknemers (actief of beschikbaar op de arbeidsmarkt) plaatsingen in het buitenland te verkrijgen met als doel hun kwalificaties te verbeteren.

Om deze plaatsingen te kunnen verwezenlijken verstrekt de Commissie een bijdrage in de vorm van een globale subsidie aan de Lid-Staten. Naast deze bijdrage kunnen de Lid-Staten ook de bestaande structuren in het kader van Petra benutten om al dan niet bezoldigde plaatsingen in het buitenland te creëren.

Daarenboven heeft de Raad, op verzoek van de Commissie, in het Petra-programma een gemeenschappelijk kader van tot de Lid-Staten gerichte richtsnoeren goedgekeurd om o.a. de samenwerking tussen onderwijs en opleidingsstelsels enerzijds en alle openbare en particuliere economische sectoren anderzijds te intensiveren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3802/93**van José Apolinário (PSE)****aan de Commissie***(12 januari 1994)**(94/C 251/77)**Betreft: Samenwerking EG-Maghreb*

Kan de Commissie in het kader van de samenwerking tussen de Gemeenschap en de Maghreb-landen mededelen welke projecten zij reeds binnen de programma's MED-Invest, MED-Urbs en MED-Campus heeft gesteund en daarbij vermelden om welke landen en hoeveel EG-kredieten het hier gaat?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie***(22 februari 1994)*

In het kader van het vernieuwde Middellandse-Zeebeleid heeft de Commissie, na een gunstig advies van de Lid-Staten, gedecentraliseerde programma's voor regionale samenwerking gelanceerd voor de mediterrane derde landen waarmee zij associatie- of samenwerkingsovereenkomsten heeft gesloten; hiertoe behoren ook de Bezette Gebieden.

Het belangrijkste kenmerk van deze serie activiteiten onder de noemer „MED-programma's" is dat zij de geleidingen van de maatschappij ondersteunen die op een gedecentraliseerd niveau actief zijn.

Deze activiteiten bevorderen de totstandkoming van trans-mediterrane netwerken voor samenwerking tussen steden (MED-Urbs), universiteiten (MED-Campus), het midden- en kleinbedrijf (MED-Invest) en instellingen op communiceergebied (Media). De Commissie doet het geachte Parlementslid, en het Secretariaat-generaal van het Parlement, een tabel toekomen waaruit de betrokkenheid van de Maghreb-landen bij de door deze programma's ondersteunde netwerken voor samenwerking blijkt.

Naast deze programma's zijn er nog activiteiten van algemeen belang (beurzen, audits, studie) en voorzieningen voor contacten tussen bedrijven (Euro-partnerschap, Med-partnerschap en MED-Enterprise), en de toegang tot de netwerken BCNET en BRE.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3821/93**van Des Geraghty (NI)****aan de Commissie***(17 januari 1994)**(94/C 251/78)**Betreft: Richtlijn ontslag werknemers*

Wat is de opvatting van de Commissie over het gezamenlijk standpunt van de FETBB (Europese Bond van bouw- en houtarbeiders in de Gemeenschap) en de FIEC (Federatie van de Europese bouwindustrie) dat het concept voor de richtlijn in strijd is met de diverse internationale overeenkomsten en dat het de Commissie aan informatie ontbreekt over de situatie van de bouwnijverheid in de verschillende landen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie***(24 februari 1994)*

De Commissie erkent het belang van het gezamenlijke standpunt van de FIEC en de FETTB over het voorstel voor een richtlijn betreffende de detachering van werknemers en heeft de betrokken sociale partners reeds om een verduidelijking gevraagd. De Commissie zal bij de toekomstige besprekingen over dit belangrijke stuk wetgeving met dit standpunt rekening houden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3824/93**van Des Geraghty (NI)****aan de Commissie***(17 januari 1994)**(94/C 251/79)**Betreft: Kosten controle programma's*

Kan de Commissie aangeven welk bedrag zij heeft besteed aan de controle en de evaluatie van de programma's en projecten in het kader van de ontwikkelingshulp tijdens het zesde en het zevende EOF?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie***(2 maart 1994)*

De afgelopen jaren heeft de Commissie, overeenkomstig de resoluties van het Parlement en van de Raad van ministers, steeds meer aandacht geschonken aan de evaluatie en de controlerende begeleiding van de onder de Overeenkomst

van Lomé uitgevoerde projecten en programma's, als absolute voorwaarde voor de doeltreffendheid van de hulp.

Deze gang van zaken heeft de Commissie ertoe gebracht om, in de loop van het jaar 1992, tot een herziening van haar beleid van follow-up en evaluatie van de communautaire hulp over te gaan. De hoofdlijnen van dit nieuwe beleid zijn:

- meer onafhankelijkheid door een scheiding van de bevoegdheden: enerzijds de functies van de met het vóóronderzoek en de tenuitvoerlegging belaste diensten en, anderzijds, de evaluatiefuncties, via een overdracht van de evaluatiebevoegdheden aan de ter zake bevoegde afdeling;
- een stelselmatige en meer efficiënte manier om met de resultaten van de evaluaties rekening te houden, door het evaluatieproces meer te internaliseren en meer efficiënte regelingen te treffen voor de follow-up en de feedback.

Bij dit nieuwe beleid werd de speciaal met het oog daarop geherstructureerde afdeling Evaluatie met de verantwoordelijkheid voor alle evaluaties belast. Tegelijkertijd werd het krediet op de specifiek daarvoor bestemde begrotingslijn Evaluatie van 2,39 miljoen ecu in 1992 tot 3,6 miljoen ecu in 1993 verhoogd (in 1985 bedroeg dit krediet 1 miljoen ecu).

Zo beliep het bedrag dat in 1993 in totaal werd vastgelegd voor de onder de verantwoordelijkheid van de afdeling Evaluatie gemaakte evaluaties, in totaal 6,981 miljoen ecu, waarvan:

- 3,6 miljoen ecu voor de met middelen van de specifieke begrotingslijn gefinancierde studies; en
- 3,381 miljoen ecu voor de in het kader van de EOF-projecten en -programma's zelf gefinancierde evaluaties (Lomé III en IV).

Bij dit bedrag is geen rekening gehouden met de follow-up-acties die stelselmatig bij de uitvoering van elk project of programma worden gefinancierd. Er dient namelijk te worden gespecificeerd dat de voor de follow up- en evaluatiemaatregelen in het kader van elk project of programma toegekende bedragen niet in een aparte boekhouding binnen de projecten worden opgenomen.

De hoogte van het bedrag van de evaluaties die in 1993 met EOF-middelen op gang werden gebracht (en waarnaar toen voor het eerst onder de verantwoordelijkheid van de afdeling Evaluatie en vóóronderzoek werd ingesteld), valt met name te verklaren door de lancering van sectoriële evaluaties, die alle projecten en programma's in eenzelfde sector dekken (plattelandsontwikkeling, stadsontwikkeling en vervoer).

In de komende jaren valt een voortzetting van deze trend te verwachten, dank zij de stelselmatige toepassing van de methode van de projectcyclus, waarbij bijzonder veel belang wordt gehecht aan follow up- en evaluatiemaatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3850/93

van Filippas Pierros (PPE)

aan de Commissie

(17 januari 1994)

(94/C 251/80)

Betreft: Beter beheer van het Tempus-programma

In de samenvatting van het jaarverslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1992 wordt vermeld: „In Tempus, het programma voor steun aan het hoger onderwijs in de Phare-landen werd niet altijd voldoende rekening gehouden met de nationale prioriteiten van de belanghebbende landen, te weten de hervorming van het hoger onderwijs en de ontwikkeling van het onderwijs in management. De prioriteiten worden nog steeds voornamelijk door experts van de Gemeenschap geselecteerd en niet door de nationale universitaire instanties in de belanghebbende landen.”

Kan de Commissie medelen welke concrete en praktische maatregelen zij heeft genomen of denkt te nemen voor een doeltreffende aanpak van de hier gesignaleerde situatie?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(9 maart 1994)

Het door de Rekenkamer in 1992 uitgevoerde onderzoek had betrekking op de landen (Roemenië en Bulgarije) waar het Tempus-programma zijn eerste academische jaar inging. De uitvoering van Tempus in deze landen geschiedde daarom in een lastige politieke en organisatorische context die voor alle partners nieuw was.

De meeste door de Rekenkamer genoemde problemen kunnen worden toegeschreven aan deze omstandigheden, bij voorbeeld een geografische of thematisch onevenwichtige verdeling van de projecten en onvoldoende bekendheid met het Tempus-programma onder de doelgroepen. De Commissie constateert dat, dank zij de inspanningen van de begunstigde landen en door de Commissie genomen maatregelen op het gebied van de voorlichting en scholing van de lokale betrokkenen, de situatie aanmerkelijk is verbeterd.

Bovendien heeft de Commissie sinds 1993 de dialoog versterkt met de begunstigde landen om deze ertoe te brengen de acties van Tempus meer op de hervorming van het hoger onderwijs te richten, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de richtsnoeren en algemene doelstellingen van Phare, waaruit het Tempus-programma wordt gefinancierd, worden gevolgd.

Op basis van de verzoeken van de autoriteiten van de begunstigde landen (Ministeries van Onderwijs) worden de prioriteiten jaarlijks in de „gids voor de kandidaat” van het Tempus-programma gepubliceerd. De begunstigde landen — vertegenwoordigd door de nationale Tempus-bureaus (opgericht door de Ministeries van Onderwijs) en lokale

deskundigen uit de academische wereld — zijn vervolgens betrokken bij alle fasen van de selectieprocedure van de projecten, waarvan de resultaten ter goedkeuring aan de nationale Ministeries van Onderwijs worden voorgelegd. Na afsluiting van deze procedure keurt de Commissie formeel de lijst van de geselecteerde projecten goed.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3875/93

van Luigi Moretti (NI)

aan de Commissie

(14 december 1993)

(94/C 251/81)

Betreft: Recht van werknemers op een adequaat pensioen

Is het de Commissie bekend dat het Istituto Nazionale di Previdenza Sociale (Nationaal Instituut voor sociale zekerheid) in Italië uitkeringen moet uitbetalen waarvoor geen financiële middelen aanwezig zijn en dat het derhalve de pensioenbijdragen van werknemers en werkgevers moet aanspreken, waardoor in de toekomst de uitkering van ouderdomspensioenen aan de mensen die nu werken in gevaar komt?

Is de Commissie niet van mening dat deze situatie van financiële evenwichtverstoring, die nog eens bij de gevolgen van de demografische ontwikkeling komt, een gevaar vormt voor de verwezenlijking van de doelstellingen van paragraaf 24 en vooral ook van paragraaf 5 van het Communautaire Handvest van sociale rechten alsook van de aanbeveling van de Raad van 27 augustus 1993 over de convergentie van de doelstellingen en beleidsmaatregelen op het gebied van sociale bescherming, waarin aan oudwerknemers een adequaat pensioen wordt gegarandeerd en gesteld wordt dat het evenwicht tussen de belangen van de actieve bevolking en die van de gepensioneerden bewaard dient te blijven?

Vindt de Commissie niet dat de boven omschreven situatie eveneens een obstakel vormt voor het vrije verkeer van werknemers, omdat het aannemen van werk in Italië onaantrekkelijk wordt daar de betrokkenen terecht vrezen dat zij, wanneer zij met pensioen gaan, geen uitkering ontvangen over de periode dat zij in Italië werkzaam zijn geweest?

Welke stappen denkt de Commissie bij de Italiaanse autoriteiten te ondernemen om ervoor te zorgen dat deze situatie wordt rechtgetrokken?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(10 maart 1994)

De Commissie is op de hoogte gesteld van de recente hervorming van het pensioenuitkeringsstelsel in Italië en over de gevolgen ervan voor het financiële evenwicht van het Istituto Nazionale di Previdenza Sociale.

Zij is niet van mening dat de hervorming van die aard is dat ze de uitvoering van de doelstelling, gedefinieerd in het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van de werkenden alsook in de Aanbeveling 92/442/EEG van de Raad betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming in gevaar brengt. Deze aanbeveling erkent dat elke Lid-Staat bevoegd is om zelf de organisatie en financiering van zijn eigen stelsel van sociale bescherming te bepalen. Het bij eenzelfde pensioenfonds naast elkaar plaatsen van elementen die wel en ander die niet op premiebetaling berusten, brengt geenszins de in de aanbeveling van de Raad genoemde doelstellingen in gevaar, namelijk de waarborging van een pensioen dat de levensstandaard van de werkenden in een redelijke verhouding handhaaft en het behoud van het evenwicht tussen de belangen van de actieve bevolking en van de gepensioneerden.

De vrees van de geachte Afgevaardigde dat de pensioenhervorming in Italië eventueel een belemmering voor het vrije verkeer van de werkenden zou kunnen vormen, is dus niet gegrond en de in die Lid-Staat gewerkte perioden zullen ook in de toekomst meetellen bij de berekening van de pensioenuitkering, conform de communautaire verordening over de coördinatie van de sociale-zekerheidsstelsels.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3883/93

van François Guillaume (RDE)

aan de Commissie

(14 december 1993)

(94/C 251/82)

Betreft: Koffieproducenten

In september j.l. hebben de koffieproducerende landen een overeenkomst gesloten om de invoer te regelen en de stijging van de wereldmarktprijzen van dat produkt in de hand te werken. Enkele consumentenlanden en met name de Verenigde Staten hebben duidelijk te kennen gegeven afwijzend te staan tegenover deze overeenkomst en overwegen zelf om de Internationale Koffieorganisatie te verlaten.

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van deze aangelegenheid en hoe denkt zij eventueel haar steun te verlenen aan de nieuwe Wereldorganisatie van koffieproducerende landen?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(18 januari 1994)

In haar hoedanigheid van woordvoerder voor de Gemeenschap, was de Commissie in de gelegenheid tijdens de openingszitting van de laatst gehouden Internationale Koffieraad op 27 september haar reactie te geven op de

Associatie van koffieproducerende landen en op het plan, dat deze landen hadden besloten uit te voeren, om een bepaalde hoeveelheid van de produktie niet op de markt te brengen.

De reactie van de Gemeenschap was in hoofdzaak neutraal. De Commissie kon uit principiële overwegingen niet instemmen met het plan, dat — als een unilaterale maatregel — indruist tegen de leidende beginselen van de Internationale Koffieovereenkomst van 1983, die door de Gemeenschap is ondertekend. De Commissie was echter evenmin bereid het plan af te wijzen; zij beschouwt het plan als een reactie op de frustratie van de telers over het feit dat geen consensus werd bereikt over een nieuwe internationale overeenkomst op basis van quota.

Het in september verwoorde standpunt van de Gemeenschap was voorlopig. De Associatie zelf werd pas opgericht op 1 oktober 1993, en het plan zou pas met ingang van deze datum in werking treden. Daarom is het te vroeg om de invloed van de Associatie, en meer in bijzonder die van haar plan, te beoordelen.

Wat betreft de kwestie van steun voor de Associatie: hiertoe is bij de Commissie geen verzoek ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3901/93

van Madron Seligman (PPE)

aan de Commissie

(24 januari 1994)

(94/C 251/83)

Betreft: Vertraagde BTW-restitutie in Italië

Een burger uit mijn kiesdistrict klaagt over het feit dat hij er reeds sinds mei 1992 niet in slaagt een bedrag waarop hij recht heeft van de Italiaanse overheid gerestitueerd te krijgen.

Uit het in augustus 1992 gepubliceerde antwoord ⁽¹⁾ dat de Commissie in mei gaf op schriftelijke vraag nr. 675/92 van mijn medelid Michael Welsh leid ik af dat de Commissie stappen overeenkomstig artikel 169 van het EEG-Verdrag heeft genomen. Dit biedt getroffen bedrijven in andere Lid-Staten uiteraard niet onmiddellijk soelaas.

Hoe denkt de Commissie dat de publieke opinie zal reageren als alom blijkt dat de veelgeroemde Interne Markt tot gevolg heeft dat de belangen van eerlijke handelaars worden tegengewerkt?

Op welke termijn wordt een duurzame oplossing gevonden?

⁽¹⁾ PB nr. C 202 van 10. 8. 1992, blz. 58.

Antwoord van mevrouw Scrivener namens de Commissie

(23 februari 1994)

Na de door de Commissie krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag ingeleide inbreukprocedure besliste het Hof van Justitie (arrest van 3 juni 1992, zaak C-287/91) dat Italië de termijn van zes maanden voor de terugbetaling van BTW aan niet-ingezetenen belastingbetalers, waarin de Achtste BTW-richtlijn (79/1072/EEG) voorziet, niet heeft gerespecteerd.

Tot dusver stelden de Italiaanse autoriteiten de Commissie niet op de hoogte van getroffen maatregelen om deze situatie te verbeteren, ondanks herhaalde verzoeken daartoe. De Commissie onderzoekt de zaak dan ook in het kader van artikel 171 van het EG-Verdrag.

De nieuwe versie van dit artikel 171, geïntroduceerd door het Verdrag betreffende de Europese Unie, biedt de Commissie aanvullende mogelijkheden er bij de Lid-Staten op aan te dringen om aan de arresten van het Hof van Justitie te voldoen. Zo nodig zal de Commissie van deze nieuwe mogelijkheden gebruik maken.

Ondertussen kunnen belastingbetalers hun zaak aan een Italiaanse rechter voorleggen. Aangezien de Italiaanse autoriteiten inbreuk plegen op hun eigen nationale recht dat eveneens in een termijn van zes maanden voor terugbetalingen van BTW voorziet, zal een rechter een inbreuk op het nationale recht kunnen vaststellen. Voorts kunnen de Italiaanse rechtbanken vergoeding voor geleden schade toekennen; daartoe zijn alleen zij bevoegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4002/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(26 januari 1994)

(94/C 251/84)

Betreft: Postorderbedrijven

De meeste postorderbedrijven weigeren hun produkten naar het buitenland te versturen, zodat consumenten die hun aankopen per post willen doen, ernstig worden benadeeld. Aldus de conclusie in het onderzoek van de Europese consumentenorganisatie BEUC. Juist bij het bestellen per post moet de consument de praktische voordelen van de interne markt kunnen ervaren. Hoe wil de Commissie daarom duidelijk maken dat haar deze kwestie ter harte gaat?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**
(24 maart 1994)

De Commissie heeft in mei 1992 een richtlijn voorgesteld betreffende de bescherming van de consument op het gebied van de op afstand gesloten overeenkomsten. In het kader van de werkzaamheden over dit onderwerp heeft zij aan het Europees Bureau van consumentenbonden gevraagd om praktische grensoverschrijdende bestellingen uit te voeren. De resultaten kunnen als volgt worden samengevat:

- 45 catalogusaanvragen werden gedaan. Elf catalogussen werden verzonden vanuit een buitenlandse basis. In vijf gevallen heeft de verbruiker een catalogus van het filiaal van de Lid-Staat waarin hij woont ontvangen. Van 16 brieven werd de verzending geweigerd en 13 brieven bleven onbeantwoord.
- 33 bestellingen werden uitgevoerd. Drie producten werden verzonden vanuit een buitenlandse basis. In zes gevallen heeft de verbruiker het produkt van het filiaal in de Lid-Staat van zijn woonplaats ontvangen.

Deze studie bewijst een miskenning van de mogelijkheden van de grote markt bij sommige bedrijven. Zij verschuilen zich achter problemen met douane, posttarieven of betaling. Nochtans stelt men vast dat het in de drie voorbeelden van grensoverschrijdende levering om kleine bedrijven gaat die deze problemen hebben kunnen oplossen.

Daarentegen hebben grote postorderbedrijven een verdeling per geografische zone opgezet die met het nationale oppervlak overeenkomt. Op het gebied van het recht van de consument kan deze indeling problemen scheppen om onder dezelfde voorwaarden als de plaatselijke bevolking toegang te verkrijgen tot de goederen en diensten van een Lid-Staat.

Het momenteel bij de Raad in behandeling zijnde voorstel voor een richtlijn beoogt een geharmoniseerd juridisch kader ter bescherming van de consument op te stellen om deze transacties te vergemakkelijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4016/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(26 januari 1994)
(94/C 251/85)

Betreft: De rechten van de consument

De Europese Unie van consumenten heeft andermaal ernstige kritiek op de ontwikkelingen inzake de rechten van

de consument in de interne markt. Volgens de Unie heeft de mening van de vertegenwoordigers van de consumenten tot nu toe slechts in zeer geringe mate een welwillend gehoor gevonden.

Vrijwaringsclausules worden niet opgenomen, het recht om schadeloosstelling te eisen blijft een dode letter en het vraagstuk van de veiligheid en de kwaliteit van de produkten bevindt zich nog in de fase van de besprekingen.

Voorts wordt de consument nog steeds gebrekkig geïnformeerd en is men niet bereid zich ertoe te verbinden op het etiket van de produkten de nationale taal te hanteren.

Hoe staat de Commissie momenteel tegenover deze kritiek van de Europese Unie van consumenten?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**
(16 maart 1994)

De rechten van de Europese consumenten zouden door artikel 129 A van het EG-Verdrag dat een hoog beschermingsniveau van de consumenten vaststelt, moeten worden versterkt. De Gemeenschap kan nu speciale acties ondernemen om de nationale wet- en regelgeving van de Lid-Staten op het gebied van gezondheid, veiligheid, bescherming van de economische belangen en verbetering van de voorlichting aan consumenten aan te vullen.

Bovendien heeft de Commissie reeds in juli 1993 ⁽¹⁾ haar driejarig actieplan 1993—1995 aangenomen, waarin het kader van de toekomstige acties wordt neergelegd.

De tenuitvoerlegging van Richtlijn 92/59/EEG inzake de algemene produktveiligheid die in juni 1994 in nationaal recht moet zijn omgezet, zal de situatie aanmerkelijk kunnen verbeteren.

Wat de schadeloosstelling betreft, biedt Richtlijn 85/374/EEG inzake de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken sinds 1989 een betere bescherming voor de slachtoffers.

Aangaande de etikettering van met name produkten en het taalgebruik heeft de Commissie in november 1993 twee mededelingen ⁽²⁾ aan de Raad en het Europees Parlement voorgelegd waarin stof tot nadenken en initiatieven van de andere instellingen worden gepresenteerd.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 378 def.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 456 def. en Doc. COM(93) 532 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3/94

van Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

aan de Commissie

(8 februari 1994)

(94/C 251/86)

Betreft: Communautaire middelen voor het MKB

Kan de Commissie gegevens verstrekken betreffende de communautaire kredieten voor de bevordering van de werkzaamheden van het MKB in 1993? Kan zij tevens specificeren welke verschillende programma's in die periode tot stand zijn gekomen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(18 maart 1994)

Daar het antwoord erg omvangrijk is, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-273/94

van Kirsten Jensen (PSE)

aan de Commissie

(26 januari 1994)

(94/C 251/87)

Betreft: Kosmetica-richtlijn

Kan de Commissie mededelen welk onderzoek is verricht naar de gevolgen van kapperschemicaliën voor de gezondheid en hoe zij ervoor denkt te zorgen dat het gebruik van kapperschemicaliën zodanig kan verlopen dat kappers en schoonheidsspecialisten geen daardoor veroorzaakte ziekten zoals aandoeningen van de huid en de luchtwegen oplopen? Kan de Commissie bij voorbeeld mededelen welke gegevens zij bezit over het „Multiple Chemical Sensitivity Syndrome”, en of zij overweegt de cosmetica-richtlijn te wijzigen zodat aan kappers momenteel een optimale bescherming van het arbeidsmilieu wordt geboden?

Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie

(3 maart 1994)

De Commissie gaat momenteel over tot een grondig onderzoek van het door het geachte Parlements lid aan de orde gestelde probleem; zij zal niet nalaten zo spoedig mogelijk nadere mededelingen te doen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-484/94

van Menelaos Hadjigeorgiou (PPE)

aan de Commissie

(18 februari 1994)

(94/C 251/88)

Betreft: Overplaatsing van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding

Op de top van 29 oktober 1993 is besloten de zetel van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding van Berlijn naar Thessaloniki te verplaatsen.

In de vierde maand na dit besluit valt er echter een gebrek aan initiatieven en aan de nodige actie in verband met deze overplaatsing te constateren.

Kan de Commissie daarom de volgende vragen beantwoorden:

1. hoe staat het met de coördinatie tussen haarzelf en de Griekse Regering inzake de keuze van een plaats waar het Centrum in Thessaloniki zal worden gevestigd;
2. wanneer zal zij de nodige wijzigingen in Verordening (EEG) nr. 337/75 ⁽¹⁾ aanbrengen, met name in artikel 1 dat de zetel van het Centrum regelt;
3. welke wijzigingen zal zij in de contracten van de werknemers van het Centrum aanbrengen, zodat daarbij ook de verworven rechten van deze werknemers gewaarborgd zullen zijn;
4. heeft zij de nodige budgettaire maatregelen genomen opdat er kredieten beschikbaar komen voor de verhuizing van de materiële uitrusting van het Centrum, welke kredieten op 4 miljoen ecu worden geraamd;
5. kan zij een tijdschema voor de nodige acties vaststellen, zodat de Europeanen en met name de Grieken zullen weten wie er verantwoordelijk is voor de verhuizing waarvan nu al sprake is bij de overplaatsing van het Centrum?

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 13. 2. 1975, blz. 1.

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie

(8 maart 1994)

Met de Griekse autoriteiten wordt sinds november 1993 overleg gevoerd. Bij de onderhandelingen met Griekenland over de plaats van vestiging wordt Cedefop terzijde gestaan door de Commissie. Er zijn twee werkbezoeken georganiseerd: een op 21/22 januari aan Athene en Thessaloniki en het tweede op 14 februari aan Thessaloniki. Zodra het desbetreffende gebouw aan Cedefop ter beschikking is gesteld, kan met de verhuizing worden begonnen.

De Commissie heeft bij de Raad, het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité de ontwerp-verordening ingediend betreffende de vestiging van Cedefop in Thessaloniki ⁽¹⁾.

De Commissie zal binnen de grenzen van haar bevoegdheden de Raad van bestuur van Cedefop ondersteunen in zijn streven, de verworven rechten van het personeel van Cedefop onverkort te handhaven.

Cedefop heeft de Commissie een ontwerp-begroting voor de verhuizing voorgelegd. Voor 1994 zal het budget van

Cedefop moeten worden verhoogd. Bij de opstelling van het voorontwerp van begroting voor 1995 zal men ervan uitgaan dat Cedefop in 1995 in Thessaloniki gevestigd zal zijn.

De Raad van bestuur van Cedefop zal het activiteitschema voor de verhuizing naar Thessaloniki op zijn komende vergadering van 25 maart 1994 vaststellen, mits hij op die datum beschikt over precieze gegevens inzake het aanbod voor een vestigingsplaats waarover de Griekse autoriteiten hebben beslist.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 20 def.